

RUKOUSVIIKKO- LUKEMISET

4-12.12.2015

Armolahjat



*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattaman
kaikessa maailmassa, todistukseksi
kaikille kansoille..."*



Alkusanat

“Ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehkөөn sen iloiten.” Room. 12:6-8.

Apostoli Paavali antaa tämän luettelon suurena asiayhteytenä käytännön tehtävistä, joita suositellaan uskoville siunaukseksi, kaikille ja erityisesti Kristuksen ruumiille, “niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itsekukin olemme toistemme jäseniä.” jae 5.

Edellä mainitun seitsemän armolahjan luettelo tulee suoraan taivaan varastosta. Yleensä ajattelemme lahjaa, joka on annettu jollekin henkilölle; vanhemmat tykkäävät antaa lahjoja lapsilleen tehdäkseen heidät onnelliseksi, ei todellakaan vaadita, että he jakavat lahjansa muiden kanssa. Mutta Apt. 20:35, apostoli kertoi Efesson vanhimmille, tavatessaan heidät matkalla Jerusalemiin, että Jeesus sanoi, että autuampi on antaa kuin ottaa. Näin ollen lahjat, joita tänä rukousviikon aikana tutkitaan, ovat suuren ilon ja antamisen lahjan perusta. Ne jaetaan vapaasti ihmisille edistämään Jumalan maanpäällistä seurakuntaa, joka on ja vahvistettu taivaassa.

Ihmiset maailmassa tietävät lahjoista. Kyselyn tulokset, jotka on saatu 80 000 yritysjohtajasta yli 400 yrityksestä tehdystä kyselystä, julkaistiin 2009 kirja nimeltä Ensimmäiseksi, riko kaikki säännöt, jonka ovat kirjoittaneet Marcus Buckingham ja Curt Coffman. Nämä kirjailijat havaitsivat, että ensimmäinen avain, jota hyvät johtajat käyttävät oli “Valitse talentti.” He tiesivät, että “Ihmiset eivät muutu kovin paljon. Älä tuhlaa aikaa yrittäen lisätä sellaista, mikä voidaan jättää pois. Yritä hyödyntää sitä, mitä on jäljellä. Se on tarpeeksi vaikeaa.” Henkilön kasvatus tai koulutus saattaa saada hänet olemaan käyttämättä tai jopa luopumaan parhaasta kyvystään. Suuri johtaja pyrkii löytämään jokaisen ihmisen vahvat puolet eduksi sekä seurakunnalle sekä siunaukseksi itse henkilölle.

On tärkeää soveltaa tätä menetelmää seurakunnassa. Lapsia ja nuoria on autettava parantamaan kykyjensä, jotka Jumala on antanut heille. Ja sitten on uudestisyntyminen, kun Pyhä Henki annetaan täydellisellä mitalla, annetaan erityinen armolahja kullekin henkilölle yhtä varmasti kuten silloin, kun ihminen syntyy. Kaikki lahjat seurakunnassa on tarkistettava, mitkä ne ovat, ja niitä tulee asianmukaisesti hyödyntää.

“Hengen lupausta ei arvosteta niin kuin pitäisi. Niinpä sen täyttyminenkin jää vastaavasti vähäisemmäksi. Ja Hengen puuttuminen taas tekee evankeliumin toiminnan niin voimattomaksi. Vaikka olisi oppineisuutta, lahjakkuutta, kaunopuheisuutta tai mitä tahansa luontaisia tai hankittuja kykyjä, ei ilman Jumalan Hengen mukanaoloa päästä koskettamaan yhtään sydäntä eikä saada voitetuksi

yhtään syntistä Kristukselle. Toisaalta, jos Kristuksen opetuslapset pysyvät hänen yhteydessään ja Henki on antanut heille lahjojaan, niin köyhinä ja oppia saamattominakin heillä on voimaa, joka vaikuttaa sydämiin. Jumala tekee heistä kaikkeuden suurimman voimavaikutuksen välittäjiä.” Kr. v. 239.

Seitsemään armolahjaan liittyvät apostolin Hengen lahjojen luetteloon 1 Kor. 12: 4-10 sekä lahjoja, joista Paavali sanoi Kristus antoi ihmisille Efesolaiskirjeen 4 luvussa. Kaikki ne on annettu samaan tarkoitukseen taivaan valtakunnan edistämiseksi ja Kristuksen ruumiin hyvinvoinnin hyväksi, joten kaikki palvelevat ja ovat vahvempia yhdessä kuin he voisivat koskaan olla erikseen. “Samoin tekin, koska tavoittelette henkilalahjoja, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti. ”Tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään.“ 1 Kor. 14:12; Ef. 4:12-16.

“Kaikki eivät saa samoja lahjoja, mutta Mestarin jokaiselle palvelijalle luvataan jokin Hengen lahja... Vasta kun opetuslapset uskoen ja rukoillen olivat kokonaan antautuneet hänen työhönsä, he saivat kokea Hengen vuodatuksen.” Kr. v. 239

Niin kun luemme ja rukoilemme armon lahjojen puolesta tämän erityisen viikon aikana, olemme kiitollisia tästä rauhan ajasta, jossa voimme pohtia näitä hengellisiä asioita ja ilolla mietiskellä taivaallisia lahjoja. Mutta ajatelkaamme niitä myös käytännössä, ja todellakin ihmetelkäämme viisautta, joka on niiden takana. Samalla olisi erinomaista jokaisen erikseen tarkastella omaa lahjaansa ja pohtia, miten parhaiten voi käyttää sitä Kristuksen kunniaksi. Jumala on uskollinen ja ohjaa paikallisia seurakuntia ja ylempää johtoa, joten lahjoista ei ole puutetta. Jokaiselle henkilölle on sanottu “rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi,” että Pyhän Hengen johdolla lahjat saavuttavat huippunsa. “Tee kaikki, mitä voimallasi tehdyksi saat, ...” 5 Moos. 6:5; Saarn. 9:10.

Kaikkia seurakunnan johtajia ja virkamiehiä pyydetään tekemään nämä rukousviikonlukemiset saataviksi jäsenille, erityisesti niille, jotka eivät aina pysty olemaan ryhmien kanssa, ja ottamaan aikaa rukoilla heidän kanssaan. Lukemiset ovat saatavilla myös eri internet-sivustoilla, kuten www.sda1844.org ja www.sda1888.org (Englanti, espanja ja ranska), www.asd1844.org (espanjaksi), ja www.reform-adventisten.net (saksa), lisäksi sivustoilla monissa maissa muilla kielillä.

Sapatti, 12. joulukuuta, rukousviikon viimeinen päivä on paaston ja rukouksen päivä; kaikkia kehoitetaan osallistumaan erityisiin tutkistelukokouksiin, kanssakäymiseen, rukouksessa, ja ylistyksessä, tietäen, että kaikkialla maailmassa uskovaiset ovat yksimielisiä mielessään ja sydämessään Kristuksen armosta. Vuotuisen rukousviikon lahjat kootaan pääkonferenssia varten; varat käytetään laajan lähetykenttien työn hyväksi. Antakaa anteliaasti ajattelen, että tänään on paras aika

antaa.

Saakoon Kristuksen lahjat saada valtaa hwnkilökohtaisessa elämässäsi ja seurakunnan elämässä Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen kunniaksi, kiitokseksi ja ylistykseksi, jolle hän on antanut kaiken vallan.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

1 Lukeminen – Perjantai, Joulukuun 4, 2015

Profetian lahja

Ellen G. White

”... Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Joelin kautta: ‘Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat. Ja myös palvelijaani ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat. Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja julkinen. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.’” Apt. 2: 16-21.

Elämme viimeisissä päivissä, ajassa jolloin saamme odottaa paljon Herralta. Näiden sanojen tulisi tuoda meidät armon istuimen luokse anomaan suuria Häneltä. Tässä on annettu lupaus Pyhän Hengen tulemisesta miesten ja naisten ja poikiemme ja tyttäriemme päälle; ja ”jokainen joka huutaa avuksi Herra nimeä pelastuu.” Apt. 2:21. Tämä tuo esille ihmeellisen tehtävän, jota varten tarvitsemme Jumalan käännättävää voimaa sydämissämme joka päivä. Etuoikeutemme on kokea tämä. –*Review and Herald*, huhtikuu 1, 1909.

Meillä on Jumalan käskyt ja Jeesuksen Kristuksen todistus, joka on profetian Henki. Verrattomia jalokiviä on löydettävissä Jumalan sanassa. Niiden, jotka tutkivat tätä sanaa tulisi pitää mielensä kirkkaana. – *Todistuksia saarnaajille ja työntekijöille*, s 114.

Alusta saakka

Jumalan seurakunnalla on alusta alkaen ollut profetian henki keskuudessaan elävänä äänenä neuvoa, kehotusta ja opetusta varten. Olemme nyt tulleet kolmannen enkelin sanoman työn viimeisiin päiviin, jolloin saatana työskentelee lisääntyvällä voimalla, koska hän tietää, että hänen aikansa on lyhyt. Samaan aikaan Pyhän Hengen lahjojen kautta saamme osallistua

Hengen vuodattamisessa erilaisista vaikutuksista. Tämä on ehtoosateen aikaa. –*Käsikirjoitusjulkaisu*, vol. 9, s 278.

”Ei kulunut paljon aikaa 1844 vuoden tapahtumasta kun ensimmäinen näky annettiin minulle. Olin käymässä erään Kristuksessa rakkaan sisaren luona, jonka sydän oli lähellä omaani. Viisi miestä, kaikki naisia, polvistui hiljaa perhealttarin ääressä. Rukoillessamme Jumalan voima tuli päälleni tavalla, jota en aikaisemmin ollut tuntenut. Näytin olevan valon ympäröimänä ja nousevani yhä korkeammalle maasta.” *Todistuksia seurakunnalle*, I, s 58. Tähän aikaan minulla oli näky adventtiuskovaisten kokemuksesta, Kristuksen tulemuksesta, ja uskollisille annettavasta palkasta. –*Todistuksia seurakunnalle*, vol. 5, ss 654f.

Jumala puhuu yhä

Muinaisina aikoina Jumala puhui ihmisille profeettojen ja apostolien suulla. Näinä päivinä Hän puhuu heille Henkensä todistusten kautta. Ei ole ollut aikaa, jolloin Jumala on opettanut kansaansa vakavammin kuin nyt koskien tahtoaan ja tietä, jota Hän tahtoi heidän kulkevan. - *Todistuksia seurakunnalle*, vol. 5, 5, s 661 (1889); *Evangelism*, ss 255f.

Meidän tulee seurata suuntaa, joka on annettu profetian Hengen kautta. Meidän täytyy rakastaa ja totella tälle ajalle annettua totuutta. Tämä pelastaa meidät väkevien eksytyksien vastaan- ottamiselta. Jumala on puhunut meille Sanansa kautta. Hän on puhunut meille seurakunnalle annettujen todistusten ja kirjojen kautta, jotka ovat auttaneet tekemään selväksi nykyisen velvollisuutemme ja kannan, joka meidän pitäisi nyt ottaa. – *Todistuksia seurakunnalle*, vol. 8, s 298 (1904); *Evangelism*, s 260.

Ennen sen todistuksen lähettämistä mieleni oli niin Jumalan Hengen vaikuttama etten voinut levätä päivällä eikä yöllä ennen kuin kirjoitin teille. Se ei ollut itse valitsemani työ Minulla oli vähän toivoa siitä että sanani ymmärrettäisiin; mutta kun Herra liikutti minua niin päättävästi, en voinut vastustaa Hänen Henkeään. Tietäessäni että te olitte kietoutumassa saatanan pauloihin, tunsin että vaara oli liian suuri jos vaikenisin....

Minun käskettiin koota minulle annettu valo ja antaa sen säteiden valaista Jumalan kansaa. Olen tehnyt tätä lehtiartikkeleissa. Nousin kello kolmen aikaan melkein joka aamu kuukausien ajan ja kokosin eri kohdat, jotka oli kirjoitettu kahden viimeisen todistuksen jälkeen, jotka sain Battle Creek´issä. Kirjoitin puhtaaksi nämä asiat ja kiiruhdin tuomaan ne teille; mutta olin laiminlyönyt itsestäni huolehtimisen, joten seurauksena oli taakan alle sortuminen. Kirjoitukseni eivät olleet kaikki valmiit jotta ne olisivat ehtineet

teille Pääkonferenssiin.” –*Todistuksia seurakunnalle*, vol. 5, ss 62f, 68.

Ei pelkkä mielipide - ilmoitus menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta

Vielä nyt lähettäessäni teille varoitus- ja nuhdetodistuksen, monet teistä selittävät sen olevan ainoastaan sisar Whiten mielipiteen. Olette niin tehdessänne loukanneet Jumalan Henkeä. Te tiedätte kuinka Herra on ilmoittanut itsensä profetian Hengen kautta. Menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus on näytetty minulle. Minulle on näytetty kasvoja, joita en koskaan ollut nähnyt, ja vuosien kuluttua tunsin heidät kun näin heidät. Olen herännyt unestani elävästi tajuten aikaisemmin minulle esitettyjä henkilöitä. Ja olen kirjoittanut keskellä yötä kirjeitä, jotka ovat menneet mantereen yli ja tulleet jonkin kriisin aikaan säästään Jumalan työn suurelta tuholta. Tämä on ollut työtäni monen vuoden ajan. Eräs voima on pakottanut ojentamaan ja nuhtelevaan kovasti vääryyksistä, joita en ole ajatellut. Onko tämän viimeisen kolmenkymmenen kuuden vuoden työ ylhäältä vai alhaalta? –*Selected Messages*, I, s 27; *Todistuksia Seurakunnalle*, 5, s 64.

Puolisoni, vanhinten Joseph Batesin, Stephen Piercen, Hiram Edsonin ym kiinnostuneiden, jalojen ja uskollisten kanssa, kuului niihin, jotka vuonna 1844 määrääjän jälkeen, etsivät totuutta kuin kätettyä aarretta.

Meillä oli tapana tulla yhteen sielun taakkojen kera, rukoillen että voisimme olla yhtä uskossa ja opissa, sillä tiesimme ettei Kristus ole jaettu. Tutkistelun kohteeksi valittiin yksi opinkohta kerralla. Raamattu avattiin kunnioitusta tuntien. Usein paastosimme, jotta voisimme olla soveliaampia ymmärtämään totuutta. Jos jotakin kohtaa ei ymmärretty hartaan rukouksen jälkeen, siitä keskusteltiin, ja kukin ilmaisi mielipiteensä vapaasti. Sitten meillä oli tapana kumartua rukoukseen, ja hartaat anomiset nousivat taivasta kohden että Jumala auttaisi meitä olemaan aivan yksimielisiä. Että voisimme olla yhtä kuten Kristus ja Isä ovat yhtä. Monia kyyneliä vuodatettiin. Näin vietimme useita tunteja. Joskus koko yö vietettiin hartaasti kirjoituksia tutkien, jotta voisimme ymmärtää ajallemme tarkoitetun totuuden. Joissakin tilanteissa Jumalan Henki tuli ylleni, ja vaikeat kohdat selvisivät Jumalan määräämällä tavalla. Sitä seurasi täydellinen sopusointu. Olimme kaikki yksimielisiä ja samassa hengessä. –*Todistuksia Saarnaajille ja Evankelistoille*, s 24f.

Johdattaen ja Raamatun totuutta vahvistaen

Jumalan sana kykenee valaisemaan hämärimmäkin mielen ja sitä voivat ymmärtää ne, joilla suinkin on halu ymmärtää sitä. Mutta kaikesta tästä

huolimatta, jotkut, jotka tunnustavat tutkivansa Jumalan sanaa, näyttävät elävän selvästi sen yksinkertaisimpien opetusten vastaisesti. Sitten Jumala, jotteivät miehet ja naiset puolustaisi itseään, antaa yksinkertaisia ja tarkoituksen- mukaisia todistuksia tuoden heidät takaisin sanaan, jonka noudattamisen he ovat laiminlyöneet . Jumalan sana on tulvillaan yleisiä periaatteita oikeiden elintapojen muodostamisesta. Yleiset ja henkilökohtaiset periaatteet on mainittu kutsumaan ihmisiä kiinnittämään enemmän huomiota erityisesti näihin periaatteisiin. –*Todistuksia seurakunnalle*, 5, ss 663f (1889); *Evangelism*, 256f.

Pyhän Henkensä kautta Jumalan ääni on tullut toistuvasti luoksemme varoituksen ja opetuksen kautta, vahvistaakseen uskovien luottamuksen profetian Henkeen. Sana on tullut toistuvasti: 'Kirjoita asiat, jotka olen antanut sinulle vahvistamaan kansani uskoa kantaan, jonka he ovat omaksuneet. Aika ja koettelemus eivät ole tehneet tyhjäksi annettua opetusta, vaan ovat kärsimyksen ja itsensä uhraamisen vuosien kautta vahvistaneet annetun todistuksen totuutta. Neuvo, joka annettiin sanoman varhaisina päivinä, on tarkoitus pitää yhtä turvallisenä neuvona seurattavaksi näinä viimeisinä päivinä. *Review and Herald*, 18.7, 1907; *Selected Messages*, 1, s 41.

Selventäen nykyisen tarpeemme, kantamme ja vaaramme

Jumala on puhunut meille sanansa kautta. Hän on puhunut meille seurakunnalle annettujen todistusten kautta ja kirjojen välityksellä jotka ovat auttaneet tekemään suoraksi nykyisen velvollisuutemme ja aseman, joka meidän tulisi nyt pitää. Varoitukset, jotka on annettu, rivi riviltä, sääntö säännön päälle, tulisi ottaa huomioon. Mikäli hylkäämme ne, minkä puolustuksen voimme esittää? – *Todistuksia Seurakunnalle*, 8, s 298.

”Herra on katsonut sopivaksi antaa minulle näkemyksen kansansa tarpeista ja erehdyksistä. Vaikka se on ollut tuskallista minulle, olen uskollisesti esittänyt syyllisille heidän virheensä ja keinon niiden korjaamiseen.... Näin on Jumalan Henki julistanut varoituksia ja tuomioita, kuitenkin pidättämättä suloista armon lupausta.... – *Todistuksia Seurakunnalle*, 5, s 661.

Jumalan sana on riittävä valaisemaan hämärimmänkin mielen ja sen saattavat ymmärtää ne, joilla on halua siihen. Mutta huolimatta kaikesta tästä, jotkut Jumalan sanan tutkijoiksi tunnustautuvat osoittautuvat elävän täysin sanan yksinkertaisimpien opetusten vastaisesti. Jumala ei jätä heille sitten tilaisuutta puolusteluun antaessaan selviä ja teräviä todistuksia, vetäen heidät takaisin noudattamaan sanaa, jota seuraamasta he olivat kieltäytyneet. –

Todistuksia Seurakunnalle, 2, s 455 (1870)

Jumalan sana on täynnä oikeiden elämäntapojen muodostamiseen liittyviä yleisiä periaatteita, ja todistukset, sekä yleiset että henkilökohtaiset, on tarkoitettu huomion kiinnittämiseksi varsin erikoisesti näihin periaatteisiin.... Näin paljastetaan saatanan ansat ja juonet, kristillisen luonteen täydelliseksi saattamisen tärkeys sekä keinot, joilla tähän tulokseen voidaan päästä. Siis Jumala osoittaa mikä on välttämätöntä jotta voi olla varma Hänen siunauksestaan. Monilla on taipumus antaa kapinoivien tunteiden tulla esille, jos heidän erityisistä synneistä nuhdellaan. Tämän sukupolven periaate on: ”Puhukaa meille mukavia asioita.” Mutta profetian Henki puhuu ainoastaan totuutta. – *Todistuksia Seurakunnalle*, 4, ss 323, 13.

Ei mikään Jumalan sanan korvike

Sisar Whiten todistuksia ei tulisi esittää ensimmäisinä. Jumalan sana on erehtymätön mittapuu. Todistusten ei tule ottaa Jumalan sanan paikkaa. Kaikkien uskovien tulisi harjoittaa suurta varovaisuutta edistäessään näitä totuuden kysymyksiä ja lopettaa aina sanottuanne tarpeellisen. Todistakoot kaikki näkemyksensä Raamatun avulla ja perustelkoot jokaisen kohdan, jonka pitävät Jumalan ilmoitetun sanan totuutena. –(Kirje 12, 1890)

Mitä enemmän katsomme Jumalan sanan lupauksia, sitä kirkkaammaksi ne tulevat. Mitä enemmän noudatamme niitä, sitä syvemmin ymmärrämme niitä. Näkökantamme ja uskomme on Raamatussa. Emmekä koskaan tahdo yhdenkään sielun korottavan todistuksia Raamatun edelle. (Käsikirjoitus 7, 1894) *Evangelism*, s 256.

Jumalan suunnitelmaan kuuluu varoittaa teitä, nuhdella, neuvoa annettujen todistusten kautta ja vaikuttaa mieliinne sanansa totuuden merkitystä. Kirjoitettujen todistusten ei tule välittää uutta valoa, vaan painaa elävästi sydämeen aikaisemmin ilmoitettuja innoitettuja totuuksia. Ihmisen velvollisuus Jumalaa ja hänen lähimmäistään kohtaan on määritelty selvästi Jumalan sanassa, vaikkakin ainoastaan harvat teistä ovat kuuliaisia annettulle valolle. Lisätotuutta ei ilmoiteta; mutta todistusten kautta Jumala on tehnyt jo ilmoitetut suuret totuudet yksinkertaisemmiksi. Omalla tavallaan Hän on tuonut ne ihmisten eteen herättääkseen ja vaikuttaakseen mieleen niiden välityksellä, että kaikki saisivat jäädä ilman puolustusta. – *Todistuksia Seurakunnalle*, 5, s 665.

Ei henkilökohtainen mielipide vaan hengelliseksi hyödyksi

Kun matkustin Coloradoon, tunsin taakkaa teistä, niin että heikkoudessani,

kirjoitin monta sivua luettavaksi leirikokouksessanne. Heikkona ja vapisevana nousin kolmelta aamulla kirjoittamaan teille. Jumala puhui saven välityksellä. Te saattaisitte sanoa, että tämä yhteydenpito muodostui vain kirjeestä. Kyllä, se oli kirje, mutta Jumalan hengen innoittama, välittämään mieliinne asioita, jotka oli näytetty minulle. Näissä kirjeissä, jotka kirjoitan, näissä todistuksissa, jotka välitän, esitän teille sen, minkä Herra on esittänyt minulle. En kirjoita yhtäkään artikkelia lehteen esittäen vain omia ajatuksiani. Ne ovat Jumalan minulle näyssä avaamia – kallisarvoisia valtaistuimelta loistavia valonsäteitä.... – *Selected Messages*, 1, 27.

Tulkoot todistukset arvioiduiksi hedelmiensä perusteella. Mikä on niiden opetusten henki? Mikä on ollut niiden vaikutuksen tulos? ”Kaikki, jotka haluavat tehdä niin voivat tutustua näiden näkyjen hedelmiin.” (*Todistuksia Seurakunnalle*, 1, 330)...

Jumala joko opettaa seurakuntaansa, nuhtelee heidän vääryyksistään ja vahvistaa heidän uskoaan, tai jättää sen tekemättä. Tämä työ on Jumalasta tai ei ole sitä. Jumala ei tee mitään yhteistyössä saatanan kanssa. Työni ... ilmaisee Jumalan jäljen, tai vihollisen jäljen. Ei ole mitään puolinaista työtä tässä asiassa. Todistukset ovat Jumalan hengestä tai paholaisesta. – *Sanomia Seurakunnalle*, 5, s 671 (1889); *Evangelism*, s 260.

Jumala on näyttänyt minulle paljon koskien saatanan työtä Texasissa ja joidenkin Michiganista sinne muuttaneiden epäkristillisestä käytöksestä. Minulle näytettiin, että veljet B eivät ole sydämestään vastaanottaneet heille annettua todistusta. Heillä on enemmän luottamusta itseensä kuin profetian Henkeen. – *Todistuksia seurakunnalle*, 4, s 330.

Käytettäväksi huolellisesti

Jotkut, jotka eivät ole halukkaita ottamaan vastaan valoa, vaan pitävät parempana kulkea itse valitsemiaan teitä, tutkivat todistuksia löytääkseen jotakin epäuskon ja tottelemattomuuden henkeen rohkaisevaa. Näin epäsovun henki saa sijaa; sillä henki, joka johtaa heitä arvostelemaan todistuksia, johtaa heitä myös tarkkailemaan veljiään löytääkseen heissä jotakin tuomittavaa. – (Käsikirjoitus 73, 1908) *Selected Messages*, 1, s 48.

Saatanan kaikista viimeisin eksytys tulee olemaan Jumalan hengen todistuksen saattaminen tehottomaksi. ”Missä ilmoitus puuttuu, siellä kansa käy kurittomaksi.” Sananlaskut 29:18.

Saatana tulee työskentelemään kekseliäästi, erilaisin tavoin ja eri toimijoiden kautta horjuttaakseen Jumalan jäännöskansan luottamusta todelliseen todistukseen. Hän saa aikaan vääriä näkyjä johtaakseen harhaan ja

sekoittaa väärän todellisen kanssa. Niin hän saattaa ihmiset inhoamaan että pitävät fanatismiin kuuluvana kaikkea, jota nimitetään näyksi; mutta rehelliset sielut, asettaessaan vastakkain väärän ja oikean, tehdään kykeneviksi tekemään eron niiden välillä. ... – *Selected Messages*, 2, s 78.

Apostoli Paavali varotti tessalonikalaisia etteivät halveksisi profetian lahjaa sanoilla: ”Henkeä älkää sammuttako. Profetoimista älkää halveksuko, mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on.” (1 Tess. 5:19-21). Hän nautti huolellisesta arvostelukyvyystä tehdessään eron väärän ja todellisen välillä. – *Apostolien teot*, 263.

Merkitys ja vaikutus

Kun loppu lähenee, ja viimeisen varoituksen antaminen maailmalle laajenee, tulee tärkeämmäksi niiden, jotka hyväksyvät nykyisen totuuden, omaksua selkeä käsitys *Todistuksista*, jotka Jumala kaitselmuksessaan on yhdistänyt kolmannen enkelin sanomaan sen alusta alkaen

Herra vaatii meitä tottelemaan velvollisuuden ääntä kun kaikkialla ympärillämme on muita ääniä kannustamassa meitä noudattamaan vastakkaista tietä. Meiltä vaaditaan vakavaa tarkkaavaisuutta erottaaksemme Jumalan äänen. Meidän täytyy vastustaa ja voittaa taipumus ja totella omantunnon ääntä neuvottelematta tai sovittelematta, etteivät sen äänet lakkaa ja tahto sekä mielijohde ohjaisi. Herran sana tulee meille kaikille, jotka emme ole vastustaneet hänen Henkeään päättäen olla tottelematta olla kuulematta ja tottelematta. Tämä ääni kuuluu varoituksissa, neuvoissa, nuhteissa. Se on Herran valon sanoma kansalleen. Mikäli odotamme kuuluvampia kutsuja tai parempia tilaisuuksia, valo voi vetäytyä pois ja meidät jätetään pimeyteen. - *Todistuksia seurakunnalle*, 5, s 654, 68.

Minä olen Jumalan valtuuttama kertomaan teille ettei mikään muu valonsäde *Todistusten* kautta tule loistamaan teidän polullenne ennen kuin noudatatte käytännössä jo annettua valoa. Herra on ympäröinyt teidät valolla, mutta ette ole arvostaneet valoa. Olette polkeneet sen jalkoihinne. Joidenkin halveksittua valoa, toiset ovat lyöneet sen laimin, mutta seuranneet sitä välipitämättöminä. Harvat ovat sydämestään noudattaneet valoa, jonka Jumala on nähnyt hyväksi antaa heille. - *Todistuksia seurakunnalle*, 2, s 606.

Herra on lähettänyt kansalleen paljon ohjeita, rivi rivin päälle, sääntö säännön päälle, rivin siellä ja rivin täällä. Vähän on kiinnitetty huomiota Raamattuun, ja Herra on antanut pienemmän valon johtamaan miehiä ja naisia suurempaan valoon. Oi, kuinka paljon hyvää saataisiin aikaan, jos tätä valoa sisältävät kirjat luettaisiin päättäväisesti jotta niiden sisältämät periaatteet

pantaisiin täytäntöön. Olisi tuhatkertaisesti enemmän hartautta, tuhatkertaisesti itsensä uhraamista ja päättäväistä ponnistusta. Ja monet useammat riemuitsisivat nykyisen valon totuudessa. - *Colporteur Ministry*, s 125f.

2 Lukeminen - Sapatti 5.12.2015

Palvelun lahja ja henki

Alfred Ngwenya, Zimbabwe/Swaziland

“Edustajikseen ihmisten keskuuteen Jumala ei valitse enkeleitä, jotka eivät ole milloinkaan langenneet, vaan ihmisolentoja, ihmisiä, joilla on samanlaiset tunteet kuin heidän pelastettavillaankin. Kristus tuli ihmiseksi tavoittaakseen ihmisen. Maailman pelastuminen edellytti Vapahtajaa, joka oli yhtäaikaan jumalallinen ja inhimillinen. Ja miehille ja naisille on uskottu pyhäksi luottamustehtäväksi julistaa sanomaa »Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta» (Ef. 3:8).” Ap. Teot 104.

Voimme ymmärtää että palvelun lahja on "palvelu henki" tai "antamisen lahja." Ihmiskunnan historiassa alusta alkaen voimme nähdä, että ihminen on luotu elämään toiminnan, palvelun elämää. Häntä ei ole luotu vain istumaan ja ajattelemaan itseään, vaan keskittymään aina siihen, mitä hänen pitäisi tehdä, ollakseen Jumalan auttavana kätenä ja kirkastaakseen Häntä. “Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä.” 1 Moos. 2:15. Tällainen palvelun elämä tekisi hänestä terveen ja onnellisen, ja hän olisi suojattuna kiusauksilta. Mieti, kuinka tällainen elämä suojaa ihmistä itsekkyydeltä ja joutilaisuudelta. Aadamin tuli vallita jopa elotonta luontoa, ja hän nimesi eläimet. Hän kommunikoi niiden kanssa ja huolehti niistä.

Siten "jokaisen pitäisi harkita juhallista kysymystä: 'Minkälainen on elämäni Jumalaa ja lähimmäistäni kohtaan?' Ei kukaan elä itselleen. Ei mikään elämä ole yksinkertaisesti neutraali seurausten suhteen....” –*The Faith I Live By*, p. 30.

Jumala on rakastanut maailmaa niin, että Hän antoi ainokaisen Poikansa. Tänään nautimme pelastuksen siunauksista ja Jumalan armosta Hänen palveluksensa kautta. Eikö Kristus antanut henkensä Aadamin lasten puolesta? Hän kärsi Getsemanen puutarhassa ja suostui kuolemaan ristillä, koska Hän halusi antaa ihmiselle hyväksytyyn palvelun – pelastuksen.

Luemme Heprealaiskirjeestä 12:2, 3: “silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin,

häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseensä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne.”

“Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.” Matt. 10:8. Tämän Jeesus sanoi kahdelletoista, kun hän lähetti heidät palvelemaan; ja tehtävien toteuttamisen jälkeen, he ilmaisivat paljon iloa, koska he olivat tehneet, mitä heiltä odotettiin. Nykyään monet ihmiset haluavat saada maksun tai kiitosta palveluksestaan, mutta se ei ole todellista palvelua, joka tulee vapaasta sydämestä. "Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa." Ja Paavali sanoo innoitettuna: “Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.’” Apt. 20:35.

“Jokainen sielu on velvollinen elämään kristityn elämää. Yksilöllisyytemme, lahjamme, aikamme, vaikutusvaltamme, kykymme, kaikki, mitä Jumala on antanut meille, on annettava takaisin Hänelle vapaaehtoisessa palveluksessa. Elämän tavoitteena ja päämääränä ei ole turvata ajallisia etujaan, vaan varmistaa iankaikkiset edut. Jumala vaatii sielusi, kehosi ja kykysi; sillä Hän on ostanut ne omalla kalliilla verellään, ja ne kaikki kuuluvat Hänelle. On ryöstämistä pidättää itsesi JumalaltaTärkeä kysymys meille on, onko elämämme nivoutuneena Jumalan elämään?” –*The Faith I Live By*, p. 30.

Kaikki leiviskät, joita omistamme on annettu palvelemaan Herraa ja lähimmäisiämme. Leiviskämme eivät ehkä ole samanlaisia tai määrältään samoja kuin toisilla, mutta meillä kaikilla on leivisköitä. Nykyisin maailmassa on rikkaita ihmisiä, joista jotkut ovat lahjakkaita laulamaan, puhumaan väkijoukoille, tai puhumaan kauniisti, ja he saavat ihmisten suosionosoituksia. Mutta tämä ei ole se, mitä Jumala oli tarkoittanut, kun hän antoi leiviskät. “Todellisen kristityn elämässä ei ole mitään itsestä. Oma minä on kuollut. Kristuksen elämässä, jonka Hän eli ollessaan maan päällä ei ollut itsekkyyttä. Ottaen meidän luontomme, Hänen elämänsä oli kokonaan omistettu muiden palvelukselle.” –*In Heavenly Places*, p. 166.

Itsekeskeisyyden johdosta tämä maailma on pimeydessä ja kuolemaisillaan tiedon puutteessa oikeasta elävästä Jumalasta, taivaan ja maan Luojasta. Näemme joka päivä ihmisiä, joilla ei ole ruokaa tai vaatteita. Toiset ovat kipeitä ja kärsivät eri sairauksista ja ovat menettäneet kaiken toivon toipumisesta vaikeuksistaan. Myös rikoksia tehdään joka päivä jokaisessa

kaupungissa ja kylässä. Tämän pimeyden vuoksi, Jumala kutsuu miehiä ja naisia palvelukseen.

Saarnaaminen

Nähdesään maailman kuolevan pimeydessä, Jeesus lähetti opetuslapsensa ja antoi heille tehtävän: “Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.” Matt. 28:19, 20. Tämä tehtävä itse asiassa oli palvelun lahja Hänen opetuslapsilleen ja myös meille. Jokaisella on tämä lahja, palvelu lähimmäistään ja koko maailmaa pelastuksen valolla. “Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: ”Ottakaa Pyhä Henki.” Joh. 20:22. Pyhän Hengen kanssa hän puhalsi heihin palveluksen hengen. Hän lähetti heidät kertomaan hyvää sanomaa pimeydessä oleville ihmisille.

Jokaisella, joka on vastaanottanut evankeliumin, on velvollisuus on suorittaa uskollista palvelua vieden valoa toisille. Kenenkään ei tarvitse pelätä tai hävetä Kristuksen evankeliumia, koska sillä on valta pelastaa sekä henkilö, joka palvelee, että se, jota palvellaan. Niin kauan kuin on olemassa ihmisiä, jotka eivät tiedä pelastuksesta Jeesuksen Kristuksen kautta, jokaisella on paljon mahdollisuuksia tehdä tätä palvelua. “Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: ”Sinun Jumalasi on kuningas!” Jes. 52:7. Jumala tietää varsin hyvin, kuinka ihmiset kärsivät saatanan käden sorron alla. Paholainen on sokaissut heidät, jotta he eivät näkisi pelastuksen tietä, mutta Jumala auttoi kansaansa löytämään tien ulos pimeyden vankilasta.

“Minä, Herra, olen vanhurskaudessa kutsunut sinut, olen tarttunut sinun käteesi, varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi, pakanoille valkeudeksi, avaamaan sokeat silmät, päästämään sidotut vankeudesta, pimeydessä istuvat vankihuoneesta.” Jes. 42:6, 7. Tämä on kutsu palvelukseen. Etkö ota vastaan kutsua? Kuinka pitkäksi aikaa näiden sielujen täytyy jäädä tähän pimeyden vankilaan? Etkö ota Jumalan armoa vastaan? Sinulle, minulle ja kaikille lapsillensa Hän sanoo, niin kuin tarsolaiselle Saulille: “... sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn. Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja

saatanan vallasta Jumalan tykö ja saivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.” Apt. 26:16-18.

Jumala on valinnut sinut saarnaamaan sanaa, koska tämä sana todistaa Kristuksesta, josta olet kuullut, jonka olet tavannut ja ottanut vastaan. Jumala odottaa meidän saarnaavan evankeliumia uskollisesti, tavatessamme ihmisiä, missä he ikinä ovatkin. Meidän ei pitäisi odottaa, että he tulisivat meidän luoksemme, jotta voimme jakaa tämän sanan valoa. Aito kristillinen palvelus on nousta ja lähteä etsimään niitä, joille voit jakaa tätä pelastavaa evankeliumia. Tällaisen palvelun tulokset tulokset ovat ihania. “Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.” Apt. 6:7. Tässä saarnaamisen palvelussa, ei pitäisi olla pettymyksen tai epäonnistumisen pelkoa, sillä lupaus on annettu: “Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat. He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.” Ps. 126:5, 6. Kun tämä palvelu on suoritettu loppuun, ne, jotka olivat uskollisesti antautuneet siihen, kuulevat nyt tärkeät sanat: “...Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.” Matt. 25:23.

Palvelu sairaiden hyväksi

“... Minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa.” “te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa.” Matt. 25:36; Apt. 10:38.

“Lue Raamattua huolellisesti, ja huomaat, että Kristus vietti suurimman osan aikaansa parantaen kärsiviä ja ahdistettuja. Näin hän osoitti takaisin saatanalle moitteen, joka sai alkunsa kaiken hyvän viholliselta. Saatana on tuhoaja; Kristus on Uudelleenasettaja. Ja työssämme Kristuksen työtovereina, meillä tulee olemaan menestys, jos teemme sitä käytännöllisesri. Saarnaajat, älkää rajoittako työtänne ainoastaan Raamatun opetukseen.. Tehkää käytännön työtä. Pyrkikää auttamaan sairaita saamaan takaisen terveytensä. Tämä on todellista lähetystyötä. Muista, että ruumiin parantuminen valmistaa tietä sielun parantumiselle.” –(Manuscript 55, 1901) *Medical Ministry*, p. 240.

Joka ikinen päivä, sairaat, kärsivät sielut tarvitsevat apuamme; näemme heitä vasemmalla ja oikealla. Työpaikoillamme, naapurustossamme, sairaaloissa, ja missä ihmiset elävätkin, on kärsimystä. Jeesus sanoi, että lopun aikana olisi: “nälänhätää (ja ruttoa).” Matt. 24:7. Ihmiset tuntevat tarvitsevansa apua eniten silloin, kun he itse ovat sairauden kourissa. Silloin

he ovat valmiit hyväksymään rukouksemme ja laulumme. Silloin he voivat tuntea auttavan käden ja Jumalan säälivän rakkauden. Tee se, minkä voit, auttaaksesi niitä, jotka kärsivät, muista kuinka Kristus oli aina valmis tulemaan kotiin, jossa oli sairautta ja itkuja. Ennen kuin Hän lähetti opetuslapsensa saarnaamaan evankeliumia, mitä Hän teki? “Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta.” Matt. 10:1. Tämä osoittaa, kuinka lähellä Kristus on sairaita, ja hän uskoi kaikille seuraajilleen tämän tärkeän palvelun.

Paimenen palvelus

“Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?” Hän vastasi hänelle: ”Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas.” Hän sanoi hänelle: ”Ruoki minun karitsoitani.” Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?” Hän vastasi hänelle: ”Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas.” Hän sanoi hänelle: ”Kaitse minun lampaitani.”” Joh. 21:15, 16.

Paimen huolehtii lampaista ja suojaa ja ruokkii niitä. Kristus kutsuu itseään "hyväksi paimeneksi", koska Hän antoi henkensä lampaiden edestä. Kristus itse oli aina opetuslastensa kanssa, eikä vain heidän, vaan myös koko kansaa oli siunattu Hänen läsnäolollaan. Ihmiset tulivat etsimään häntä aamunkoitteessa, koska he tunsivat olonsa turvalliseksi ja rauhalliseksi Hänen lähellään. “Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä. Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi:...” “Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne ja mursi ja antoi opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi; ja heiltä jääneet tähteet kerättiin, kaksitoista vakallista palasia.” Matt. 5:1, 2; Luuk. 9:16, 17. Tätä me kutsumme kristilliseksi palvelukseksi, kun huolehdimme veljistämme, ravitsemme heitä hengellisesti ja fyysisesti. Siksi Jeesus sanoi Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. On saarnaajien, seurakunnan vanhinten ja virkailijoiden sekä tavallisten jäsenten vastuulla, huolehtia Jumalan laumasta.

Kun hengellisesti heikoista ei huolehdita oikein seurakunnassa, se heikkenee nopeasti. Muissa tapauksissa, köyhyys aiheuttaa joillekuille kiusaukseen jättää seurakunta. Mutta on saarnaajan ja kaikkien veljien ja sisarien työtä huolehtia sieluista, jotka Kristus on ostanut omalla verellään.

“Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on

teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellensä on itselleen ansainnut. Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä.” “Kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta.” Apt. 20:28, 29; 1 Piet. 5:2. Jumalan laumaa on ruokittava säännöllisesti sanalla. Se täytyy tehdä nyt, koska tulee aika, jolloin on hyvin vaikeaa opettaa totuutta. Jumalan lauman täytyy olla perustuneena lujasti nykyiselle totuudelle.

Valitettavasti usein saarnataan vain miellyttäviä saarnoja, ja monet ihmiset lakkaavat kuuntelemasta totuutta, peläten, että heille osoitetaan heidän syntinsä. Mutta jokaisen tulee perustaa elämänsä ja kokemuksensa näille: "näin sanoo Herra", "lakiin ja todistuksiin!" Ja ne, jotka uskollisesti huolehtivat Jumalan laumasta, kuulevat jonain päivänä siunatut sanat "Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti" (Matt. 25:34), mutta samalla ne, jotka eivät palvele uskollisesti, kuulevat Jumalan sanan peruuttamattoman tuomion jättäen heidät pimeyteen. "Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.'" Matt. 25:41.

Nykyisinkin, kuten muinoin, ihmiset esittävät tekosyitä. "Niin on kaikki ilmoitus teille niinkuin lukitun kirjan sanat; jos se annetaan kirjantaitavalle ja sanotaan: "Lue tämä", niin hän vastaa: "Ei voi, sillä se on lukittu", ja jos kirja annetaan kirjantaitamattomalle ja sanotaan: "Lue tämä", niin hän vastaa: "En osaa lukea."" Jes. 29:11, 12. Sen jälkeen, kun apostoli Paavali sai evankeliumin tehtävän, hän ei tuntenut rauhaa, ellei saarnannut ja ruokkinut Jumalan laumaa sanalla: "Voi minua, ellen evankeliumia julista!" 1 Kor. 9:16. Hän tiesi, että jokainen kutsutaan tuomion päivänä tilille sieluista, jotka oli annettu heidän huolehdittavakseen. Jos epäonnistumme Jumalan vartijoina Siionin muureilla, tämä kauhea välinpitämättömyys luetaan syyksi meitä vastaan. *Palvelkaamme apupaimenina.*

Palvelu köyhien hyväksi

"Koska köyhiä ei koskaan puutu maasta, sen tähden käsken minä sinua näin: Avaa auliisti kätesi veljellesi, kurjalle ja köyhälle, joita sinun maassasi on." 5 Moos. 15:11.

Jokainen henkilö - rikas tai köyhä - on erittäin arvokas Jumalalle. Hän ei

väheksy ketään, joka elää köyhyydessä. “Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole. Hän armahtaa vaivaista ja köyhää ja pelastaa köyhäin sielun.” Ps. 72:12, 13. Kun Kristus aloitti työnsä, hän aloitti sen köyhien keskuudessa; Itse asiassa, hän sanoi olevansa voideltu "julistamaan evankeliumia köyhille." Aina kun tulee tilaisuus, meidän pitää tehdä köyhille ja heikoille mitä voimme, jotta he saavat rikkaiden ilon. “Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä. Herra varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa, etkä sinä anna häntä alttiiksi hänen vihollistensa raivolle.” Ps. 41:2, 3.

Kärsiville ihmisille osoitettu ystävällisyys heidän köyhyydessään ja heikkoudessaan on kuin leipä tulevaisuutta varten, ” laupiaat” “saavat laupeuden.” Matt. 5:7. Jumala maksaa takaisin. Jumala ei unohda työtämme ja vaivannäköämme rakkaudessa, jos teemme kaiken niin kuin Jeesukselle, Hänen nimessään. Meillä ei ole varaa sulkea silmämme ja korvamme kuin olisimme sokeita ja kuuroja köyhien huudoille, ajatellen, että Jumala ei voi nähdä meitä. Tässä maailmassa ja seurakunnassa on ihmisiä, jotka ovat sorrettuja leskiä ja orpoja. Tällaisiin ihmisiin on syytä kiinnittää huomiomme, ja myötätuntomme. Valomme pitäisi loistaa, jotta nämä kärsivät ihmiset voivat nähdä ja kirkastaa Jumalaa. “Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.” Jaak. 1:27.

Seurakunnan jäsenillä ja johtajilla on suuri totuus ja tieto ajankohtaisista tapahtumista ympärillämme. Olemme jopa paastoten usein pyytäneet Jumalan suosiota. Mutta Jumala armossaan asettaa kysymyksen: “Eikö tämä ole paasto, johon minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikki ikeet? Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?” Jes. 58:6, 7. Tämä avaa Jumalan korvat kuulemaan rukouksemme, ja Hän ohjaa meidät vanhurskauden poluille. Meidän pitäisi olla kuin isä köyhille ja orvoille, jopa etsiä tapauksia, joita emme tiedä. Raamatussa kerrotaan nuoresta miehestä, joka kutsuttiin Jeesuksen opetuslapsiksi, ja häneltä edellytettiin, että hän myy kaiken, mitä hänellä oli, ja antaa sen köyhille ja puutteenalaisille. Matt. 19:21. Tässä osoitetaan, että Kristus samaistuu köyhiin, ja Hän pitää meitä vastuussa, ellemme palvele heitä. “Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda.” “Silloin hän vastaa

heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.' ” Matt. 25:42, 45. Olemme vastuussa veljistämme.

Palvelu vankien hyväksi

“Minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.” Matt. 25:36.

On monia ihmisiä maailmassa, jotka kärsivät ja ovat kahlittu rikoksen johdosta, johon ovat syyllistyneet, ja laki ei ole heille armollinen. Jumala katsoo taivaasta ja näkee ja kuulee näiden sielujen huokaukset. Myötätuntoa tuntien hän lähetti ainokaisen Poikansa antaakseen heille vapautuksen. Jeesus sanoi, että hänen tehtävänsä oli tulla “avaamaan sokeat silmät, päästämään sidotut vankeudesta, pimeydessä istuvat vankihuoneesta.” Jes. 42:7. Siihen asti kun Kristus tulee elämäämme, me kaikki olemme paholaisen vankeja. Kristus saarnasi pelastuksen evankeliumia vangituille ja kahlituille. Meidän ei olisi mahdollista, ylistää Jumalaa, jos Jeesus ei olisi tullut vapauttamaan niitä, jotka olivat tämän maailman ruhtinaan vankeina, “joka teki maanpiirin erämaaksi ja hävitti sen kaupungit, joka ei päästänyt vankejansa kotiin?” Jes. 14:17.

Monet ihmiset ovat vangittuina tämän maailman vankiloissa. Eivät kaikki ole oikeudenmukaisesti tuomittuja. Jotkut on tuomittu väärin, kuten meidän Herramme, siksi ei ole mitään tekosyytä kieltäytyä vierailemasta vankien luona tai kysyä, miksi he rikkoivat lakia. Tässä maailmassa on vain vähän oikeudenmukaisuutta. Emme tiedä, miksi niin monet ihmiset ovat vankilassa. Muistakaamme Pietari, Paavali, Johannes ja muut, jotka vangittiin, vaikka he eivät tehneet mitään väärää Jumalan edessä. Mutta vaikka ihmiset olisivat vankilassa todellisen synn vuoksi, käykäämme heidän luonaan, voittaaksemme heidät iankaikkisen elämän toivoon.

Muista ryöväriä ristillä. Kristus kohtasi hänet siellä ja lupasi hänelle iankaikkisen elämän, vaikka Hän ei vapauttanut tätä ristiltä. Hän kuoli tuona päivänä, mutta iankaikkisessa toivossa. Samoin vieraileminen vankien luona ei tarkoita, että meidän on taisteltava saadaksemme heidät vapautetuksi vankilasta, pikemmin jotta he voisivat vapautua synnin vankilasta, vaikka he edelleen jäävät maalliseen vankilaan, iankaikkisen elämän toivossa ja vapaudessa. Itse asiassa on olemassa ihmisiä, joiden Jumala sallii joutua vankilaan, että he voivat saada elämän kruunun. Jumalan lupaus on: “Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle

elämän kruunun.” Ilm. 2:10. Sen vuoksi “Muistakaa vankeja, niinkuin olisitte itsekkin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis.” Hebr. 13:3.

Lähetystyön tukeminen

”Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta:” Snl. 3:9.

Jumala kutsuu meitä liittymään lähetystyön palvelukseen tukemalla niitä, jotka jättivät perheensä, kotiinsa, ja maansa, saarnatakseen evankeliumia. Miten palvelemme heitä? Jumala käskee kaikkien antaa kymmenyksensä ja uhrinsa niin, että ne, jotka saarnaavat evankeliumia, voivat elää itse ja elättää perheensä. Herra, joka omistaa tämän maailman ja kaikki, mitä siinä on (hopea ja kulta), on antanut ihmisille kykyjä, viisautta ja mahdollisuuden hankkia varallisuutta. Muistakaamme, kuinka uskollinen Aabraham oli, antaen kymmenykset ja uhrin Salemin kuninkaalle (Melkisedekille). Samoin Jaakob ymmärsi lähetystyön velvollisuuden ja lupasi Jumalalle, että hän maksaisi kymmenykset ja uhrin tukemaan pyhää palvelusta, jos Jumala säästäisi hänen henkensä ja palauttaisi hänet kotimaahansa. Tämä kymmenysten ja uhrien palvelu on yhtä vanha kuin ihmiskunnan historia. Tällaiseen uskollisuuden palveluun on liitetty lupaus: “niin sinun jyväättasi täyttyvät runsaudella, ja viini pursuu sinun kuurnistasi.” Snl. 3:10.

Vieraanvaraisuus

“Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailee keskenänne. Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa. Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävä. Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta.” Room. 12:10-13.

Monet ihmiset sanovat tutuille ja tuntemattomille, "Jumala siunatkoon sinua," sen sijaan, että jakaisivat siunausta hädänalaisille. Tällaisella sanallisella siunauksella ei ole mitään arvoa, jos joku on hädässä, ja me emme täytä näitä tarpeita. Korkeimman uudestisyntyneinä lapsina meidän tulee rakastaa toisiamme ja tehdä hyvää kanssavaeltajillemme kuin uskonveljille. Kun osoitamme vieraanvaraisuutta ja toivotamme hädänalaisia tervetulleiksi koteihimme, me voimme saada taivaallisia olentoja asuntoihimme. Jumala pystyy antamaan meille runsaasti. “Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne.” Matt. 25:35.

Jumalallisen jalanjäljen seuraaminen

“Monet pitäisivät suurena etuoikeutena käydä niissä paikoissa, missä Kristus maan päällä eli, kävellä Hänen kulkemiaan polkuja, nähdä järven, jonka rannalla Hän mielellään opetti, sekä vuoret ja laaksot, joita Hänen silmänsä usein katselivat. Mutta meidän ei tarvitse mennä Nasaretiin, Kapernaumiin tai Betaniaan kulkeaksemme Jeesuksen askelissa. Löydämme Hänen jälkensä sairastuotteitten ääreltä, kurjista hökkeleistä, suurkaupunkien täpötäysiltä kaduilta ja joka paikasta, missä ihmissydämet kaipaavat lohtua. Vaellamme Jeesuksen askelissa, kun toimimme Hänen tavallaan...”

“Jeesus koetti lievittää kaikkea näkemäänsä kärsimystä. Hänellä oli vain vähän rahaa annettavaksi, mutta usein Hän kieltäytyi ravinnosta auttaakseen niitä, jotka näyttivät köyhemmiltä kuin Hän. Hänen veljensä tunsivat, että Hänen vaikutuksensa vastusti suuresti määrässä heidän vaikutustaan. Hänellä oli tahdikkuutta, jota kenelläkään heistä ei ollut ja jollaista he eivät halunneetkaan. Kun he puhuivat kovia sanoja köyhille, alhaisille ihmisille, Jeesus etsi juuri näitä ja puhui heille rohkaisevasti. Janoiselle Hän antoi maljallisen kylmää vettä ja siirsi huomiota herättämättä oman ateriansa nälkäiselle. Kun Hän näin lievitti heidän kärsimyksiään, Hänen opettamansa totuudet liittyivät Hänen laupeudentekoihinsa ja painuivat mieleen.” AT. 618, 69.

Palvelun palkka

“Ei ole turha palvella Jumalaa. Niille, jotka omistavat elämänsä Hänen palvelukseensa, on luvattu verraton palkinto.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 107.

“... Ja jokainen Hänen työnsä hyväksi tehty uhraus korvataan »Hänen armonsa ylenpalttisen runsauden» mukaan. Ef. 3: 20; 2: 7.” AT. 224.

“Ja palkaksemme siitä, että työskentelemme Kristuksen kanssa tässä maailmassa, saamme suuremman voiman ja laajemman etuoikeuden työskennellä hänen kanssaan tulevassa maailmassa.” Kr. v. 265.

Rakkaat veljet ja sisaret, voimme miettikäämme sitä suurena etuoikeutena, että saamme olla mukana palvelen Jumalaa ja lähimmäisiämme. Älkäämme lannistuko vaan kestäkäämme ne vaikeudet, joita saatamme kohdata, kun suoritamme tätä ihanaa palvelua. Kun olemme tehneet Jumalan tahdon, tuoneet helpotusta monille, jotka ehkä olisivat jääneet ilman toivoa, auttaneet toisia pakenemaan tästä suuresta pimeydestä, joka on maailmassa, ja sitten ikuisuudessa saamme tavata niitä, jotka on pelastettu eri aloilla tapahtuneet palveluksemme kautta, silloin ilomme on sanomaton. Minkä lahjan Herramme

antoikaan meille palveluksen hengen mukana! Aamen.

3 Lukeminen - Sunnuntaina, 6. joulukuuta, 2015

Sovelias opettamaan

Larry Watts, U.S.A.

Työnsä lopussa, kun Jeesus lähestyi Jerusalemiä viimeisen kerran, monet toivoivat, että kauan odotettu lupaus taivaan valtakunnasta vihdoinkin toteutuisi. Hänen piti korjata tämä harhaluulo, "että Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä. Hän sanoi näin: "Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palataksaan. Ja hän kutsui luoksensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes minä tulen.'" Luuk. 19:11-13.

Apostoli Paavali toteaa kirjoituksissa, että "itseksellekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan. Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille." "Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä..." Ef. 4:7, 8, 11-14.

Jalosukuinen mies, joka antaa lahjoja, on Jeesus, ja palvelijat, jotka odottavat hänen paluutansa, ovat niitä, jotka elävät lopun aikana, kun vietetään häitä ja kirkkauden valtakunta perustetaan. Rukoilemme, että olisimme niitä palvelijoita. Kyllä, olemme varmoja tästä ja olemme vakuuttuneita siitä, että ymmärrämme vertauksen oikein. Mutta mitä leiviskä kuvaa? Se on merkki annetuista lahjoista Kristuksen ruumiin rakennukseksi, "rakentamaan sitä", kunnes hän palaa. Näitä lahjoja on yhteensä kymmenen, jos otamme nämä kolme tekstiä yhtenä kokonaisuutena, kun taas apostoli Paavalin kirjeissä (Room. 12: 6-8; 1 Kor. 12:7-11; Ef. 4:11-13) ei ole annettu tiettyä määrää.

Lahja

Kun luotamme tähän selitykseen ja sovellamme sen apostoli Paavalin jakeisiin, saamme myös tietää, mikä lahja meillä on. Varmankaan ei kaikilla ole jokaista lahjaa, ja aivan varmasti voidaan sanoa, että ei ole ketään, jolla ei olisi yhtään lahjaa, sillä jalosukuinen mies kutsui kymmenen palvelijaansa ja antoi kullekin heistä kymmenen leiviskää, luku kuvaa järjestystä ja

täydellisyyttä. Siksi jokainen meistä ei ainoastaan voi tietää, vaan hänen pitäisi tietää, mikä hänen lahjansa on, sillä hänet kutsutaan tekemään tili siitä, kun Herra tulee kirkkaudessa.

Apostoli Pietari puhui tästä, kun hän sanoi, että kaikki, jotka tekevät "parannuksen" ja jotka kastetaan "Jeesuksen Kristuksen nimeen" "saavat Pyhän Hengen lahjan." Apt. 2:38.

Niinpä Jumala lupaa, että ne, jotka vilpittömästi tulevat Kristuksen luokse, saavat Hengen lahjan, joka sisältää ainakin yhden ensisijaisen lahjan, jotta he käyttäisivät sitä Kristuksen asian edistämiseksi. Kuinka kauan kestää, että Jumalan lapseksi tunnustautuva tunnistaa oman lahjansa? Jumala tietää sen!

Jeesuksen ensimmäiset Uuteen Testamenttiin tallennetut sanat, jotka Hän puhui äidilleen ja Joosefille, kun he löysivät Hänet keskustelemassa rabbien kanssa temppelissä, antavat meille viitteen tulevasta: " Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun Isäni ovat?" Luuk. 2:49. Mitä Hänen vastauksensa osoittaa? Ennen kaikkea Hänen kiinnostuksensa oli huolehtia Hänen Isänsä asiasta - Hänen lähetystehtävästään. Kun se on myös meidän pääasiallinen tehtävämme, me tiedämme sopivaan aikaan, mikä lahja on uskottu meille, ja on hyvin todennäköistä, että muut näkevät sen ennen meitä. Heidän huuliltaan kuulemme, esimerkiksi, "Olet opettaja!"

Yksi opettajan tärkeimmistä tehtävistä on auttaa opiskelijaansa tunnistamaan omia erityisiä lahjojaan ja kehottaa heitä kehittämään ja käyttämään niitä Jumalan kunniaksi, jotta ne täyttävät tarkoituksensa. Erityisen lahjamme lisäksi meille on annettu suurin lahja, jonka Jumala on antanut meille kansana - meidän lapsemme.

Kun Jumalan lapset ovat uskollisia, omistautuneilla opettajilla on tärkeä osa tässä uskollisuudessa. Itse asiassa Raamatussa uskottomuus määrittellään antaumuksen puutteeksi opettaa nuoria uskonnollisiin velvollisuuksiin! Koskien Israelin historian vaikeaa aikaa, Raamatussa on kirjoitettu: "Kauan aikaa Israel oli ilman oikeata Jumalaa, ilman opetusta antavaa pappia ja ilman lakia." 2 Kor. 15:3.

Profetokoulut

Samuelin aikana perustettiin kouluja nuorten ihmisten opettamiseksi. "Jokainen nuori, joka halusi tutkia syvemmin Jumalan sanan totuuksia ja etsiä ylhäältä tulevaa viisautta voidakseen valmistua Israelin opettajaksi, pääsi näihin kouluihin,... suojaksi laajalle levinnyttä turmelusta vastaan sekä edistämään nuorison siveellistä ja hengellistä hyvinvointia. Ne edistivät välillisesti koko kansakunnan menestystä, koska niistä saatiin aikanaan

kansalle jumalaapelkääviä ja päteviä johtajia ja neuvonantajia.” P. p 581.

“Jo varhaisina aikoina olivat uskolliset Israelissa panneet suurta painoa nuorison kasvatukseen..... Kristuksen päivinä pidettiin kylää tai kaupunkia, missä ei huolehdittu nuorten uskonnollisesta opetuksesta, Jumalan kirouksen alaisena..... Mutta juutalaiset opettajat kiinnittivät kaiken huomionsa... sellaista, mistä ei ollut mitään hyötyä totuudenetsijälle ja mitä ei hyväksyttäisi taivaan korkeakoulussa. Heidän kasvatusjärjestelmässään ei ollut sijaa kokemukselle, joka saadaan ottamalla Jumalan sana henkilökohtaisesti vastaan... Jumalanpalveluksen suuret pääasiat laiminlyötiin. Lain periaatteet kävivät epäselviksi. Se mitä pidettiin korkeampana opetuksena, olikin todellisen kehityksen suurin este. Rabbiinien kasvatus tukahdutti nuorten voimat ja kyvyt. Heidän mielensä tuli ahtaaksi ja rajoittuneeksi. Jeesus-lapsi ei saanut opetusta synagooga-kouluissa. Hänen äitinsä oli Hänen ensimmäinen inhimillinen opettajansa.” AT. 52, 53.

Koskien Johannes Kastajaa, luemme että “luonnollisen asiain järjestyksen mukaan Sakariaan poika olisi kasvatettu papiksi. Mutta rabbiinien koulukasvatus olisi tehnyt hänet sopimattomaksi työhönsä. Jumala ei lähettänyt häntä jumaluusopin opettajain luo oppimaan, miten kirjoituksia selitetään. Hän kutsui hänet erämaahan, jotta hän oppisi luonnosta ja luonnon Jumalalta.” AT. 81.

Vainottu seurakunta

Vaikka Kristuksen seurakuntaa on alusta asti ahdistettu ja vainottu, heidän keskuudessaan on aina lasten koulutus arvostettu korkealle olosuhteista riippumatta.

“Näiden Kristuksen seuraajien hurskaus oli puhdasta, yksinkertaista ja harrasta. Totuuden periaatteille he antoivat suuremman arvon kuin taloille ja maille, ystäville ja sukulaisille, vieläpä itse elämällekkin. Näitä periaatteita he vakavasti koettivat juurruttaa nuorten mieliin. Varhaisesta lapsuudesta alkaen nuorille opetettiin Raamattua, ja heitä kehoitettiin pitämään Jumalan lain vaatimuksia pyhinä. Raamatun jäljennöksiä oli vähän, ja sen tähden sen kallisarvoisia sanoja opeteltiin ulkoa..... Vanhemmat olivat helläsydämissiä lapsiaan kohtaan ja rakkaudessaan niin viisaita, etteivät totuttaneet heitä itse hemmotteluun. Heidän edessään oli koetuksia ja vaikeuksia täynnä oleva elämä, kenties marttyyrikuolema. Heidät oli kasvatettu lapsuudesta saakka kestäämään vaikeuksia, olemaan kuuliaisia ja kuitenkin ajattelemaan ja toimimaan itsenäisesti.... Valdolaiset olivat uhranneet maallisen menestyksensä totuuden tähden ja hankkivat leipänsä kestävyyttä ja

kärsivällisyyttä vaativalla työllä.... Säästäväisyys ja ankara itsensä kieltäminen oli osa siitä kasvatuksesta, jonka heidän lapsensa saivat ainoana perintönään. Heille opetettiin, että Jumalan tarkoituksen mukaan elämä on koulu, ja että heidän tarpeensa voitiin täyttää vain henkilökohtaisen työn, harkinnan, huolenpidon ja uskon kautta. Menettelytapa oli vaikea ja väsyttävä, mutta se oli hyödyllinen, juuri sellainen mitä ihminen tarvitsee langenneessa tilassaan, koulu jonka Jumala on määrännyt hänen kasvatustaan ja kehitystään varten. Samalla kuin nuoria totutettiin työhön ja vaikeuksiin, pidettiin myös huolta heidän järkensä kehittämistä. Heille opetettiin, että kaikki heidän kykynsä kuuluivat Jumalalle ja että niitä kaikkia oli jalostettava ja kehitettävä hänen palvelustaan varten.” S.t. 70.

Kristillisen kasvatuksen korostaminen

Uskonpuhdistuksen kuudennentoista vuosisata toi kauaskantoisia muutoksia koulutukseen. Ennen protestanttista uskonpuhdistusta koulutus oli yleensä suunnattu papiston valmistamiseksi. Kuitenkin perusteellinen uskovien koulutus tietenkin seurasi uskonpuhdistuksen tärkeiden opinkohtien korostusta, kuten kaikkien uskovien pappuus, vanhurskauttaminen uskon kautta ja jokaisen vastuu tuntea Raamattua itse. Jokaista kristittyä rohkaistiin lukemaan, tietämään, oppimaan ulkoa, ymmärtämään ja soveltamaan sanaa kaikilla elämän alueilla, niin Jumala todella sai kunniaa yhteiskunnassa.

Martti Luther (1483-1546) korosti uudistuneen, raamatunmukaisen opetuksen välttämättömyyttä; ja monet asiat siitä, mitä hän sanoi, ovat ajankohtaisia vielä nykyäänkin. Samoin, John Calvin (1509-1564) näki paljon vaivaa perustaakseen kristillisiä kouluja. Ja Charles Wesley (1707-1788), metodistikirkon perustaja, paneutui yli viidenkymmenen vuoden ajan koulutustyön kehittämiseen.

Yhdysvalloissa yliopistoja, jotka alun perin perustettiin ensisijaisesti kouluttamaan miehiä saarnaajiksi, pidetään nykyään maailman parhaimpina. Harvard perustettiin vuonna 1636 täyttämään papiston tarve "erämaan seurakunnassa." Vuonna 1701 kongregationalistiset papit, jotka olivat tyytymättömiä kasvavasta vapaamielisyydestä Harvardissa, perustivat Yalen yliopiston, alkuperäiseltä nimeltään Collegiate School = kollegiaalinen koulu. Vuonna 1746, Presbyterinen kirkolliskokous perusti Presbyterisen yliopiston, joka oli alun perin nimeltään College of New Jersey. Duken yliopisto alkoi vuonna 1835 Durhamissa, North Carolinassa, kun metodisti- ja kveekariperheet palkkasivat pysyviä opettajia kouluihinsa.

Vaikka edellä mainitut oppilaitokset, varsinkin viime vuosisadalla, ovat

eksyneet kauas niiden alkuperäisestä tarkoituksesta, niillä ja muilla, kuten Oberlin Collegella, oli suuri vaikutus amerikkalaisessa yhteiskunnassa ja koko maailmassa kaksisataa vuotta sitten, aivan kuin Jumala olisi valmistanut ihmiset kolmen enkelien sanoman julistamista varten. Charles G. Finney (1792-1875), Oberlin Collegen toinen puheenjohtaja, oli presbyteripappi ja toisen suuren heräämisen johtaja Yhdysvalloissa vuonna 1825-35. Finney oli kristityn perfektionismin kannattaja ja orjuuden poistamisen ja tasa-arvoisten koulutuksen puolestapuhuja ja afroamerikkalaisille.

Kasvatuksen todellinen perusta

“Raamattu ... on kaiken todellisen kasvatuksen perusta. Herran pelko on aivan ensimmäinen läksy opetettavaksi, se on viisauden alku.” –*Child Guidance*, p. 316.

Adventtiliikkeen etenemisessä Raamatun korostaminen todellisen kasvatuksen perustana kaikille ihmisille, riippumatta heidän rodustaan tai sukupuolestaan, oli tekijä. Varhaisten adventistien koulusuunnitelmia luotaessa oli halu tehdä kaikki Raamatun mukaan. Valitettavasti sama asia, mikä tapahtui Harvardin, Yalen ja Princetonin yliopistoille, tapahtui adventtiliikkeessä. Käytännön harjoittelu korvattiin ihmisen menetelmillä ja prioriteetilla, joita on kuvattu sanoilla: "yleisiä menetelmiä täyttämään opiskelijan mielen, mikä ei ole käytännöllistä, vaan kuljettaa hänet nopeasti kurssin läpi." -G.H Bell, Review ja Herald, 26 joulukuu 1882.

“Todellisesta kasvatuksesta löytyy vastavaikutus maailmassa vallitsevalle kiroukselle, jota on itsekäs kunnianhimo, vallanhalu ja toisten tarpeiden laiminlyöminen. Jumalan elämän suunnitelmassa on tilaa jokaiselle ihmiselle. Jokainen on parantava omia kykyjensä äärimmilleen; ja uskollisuus tekemisessä näin, riippumatta onko lahjat vähän vai paljon, oikeuttaa kunniaa Hänelle.” –*Child Guidance*, pp. 293, 294.

“Todellinen kasvatusta on uskontoa.” –*Child Guidance*, p. 493.

“Tosi kasvatusta on ruumiillisten, henkisten ja siveellisten kykyjen valmentamista suorittamaan jokaisen velvollisuutensa; se on ruumiin, mielen ja hengen harjoittamista Jumalan palvelemiseen. Tällaisen kasvatuksen vaikutus ulottuu iankaikkiseen elämään.” Kr. v. 241.

Sana "opettaja" Vanhassa Testamentissa heprean kielellä on yarah, mikä myös tarkoittaa "virrata kuin vesi" tai "sataa." Hyvä esimerkki tästä tapahtui Anne Sullivanin, yhden historian kuuluisimmista opettajista elämässä. Hän oli nuori opettaja, joka vuonna 1887 murtautui kuuron ja sokean Helen Kellerin haudattuun mieleen, laittaen Helenin käden virtaavan veden alle ja otti tytön

toisen käden ja tavasi siihen ”v-e-t-t-ä”. Ilman tätä läpimurtoa, Helen olisin elänyt koko elämänsä pimeässä, hiljaisessa maailmassa. Kommunikoidakseen tällaisella mielellä Annella on tarvinnut olla valtavaa rakkautta ja kärsivällisyyttä, sekä Jumalan innoittamaa nerokkuutta.

Helen Keller oppi lopulta puhumaan ja hänestä tuli kysytty luennoitsija, ja hän on kirjoittanut kaksitoista kirjaa. Hän sanoi kerran: "Jokainen meistä on sokea ja kuuro, kunnes silmämme avautuvat lähimmäisillemme, kunnes meidän korvamme kuulevat ihmiskunnan äänen." Hän esitti myös oikean kasvatuksen käsityksen sanoen: "Ellemme muodostaa tapaa tutkia Raamattua valoisina hetkinä sekä vaikeuksissa, emme voi täysin saada sen lohdutusta"

Anne Sullivan on oppinut käytännön kokemuksista, että "mukavin työ [kaikkein tärkein, jaloin työ, jota Jumala kutsuu ihmisiä tekemään Hänelle] mitä ikinä miehillä ja naisilla olisi ollut, on hoitaa nuoria sieluja." –*Christian Education*, p. 5.

Epäilemättä Jumalan työssä on henkilöitä, joilla on lahjakkuutta opettaa. Jumala on kutsunut sinut tänä aikana. Tarkastele lahjaasi ja ryhdy iloiten "ihanimpaan työhön, mihin miehet ja naiset ovat koskaan antautuneet." Jumala ja Hänen asiansa tarvitsevat jumalisia opettajia yhdessä niiden kanssa, jotka tukevat kasvatuksen työtä rukouksilla ja avustuksilla. Ja mikä tahansa lahjamme on, meillä kaikilla on vaikutusvaltaa muihin, erityisesti nuorilla. "Aivan kuten sinä kohtelet lapsiasi, niin sinä kohtelet Kristusta." –*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1131.

Tukekaamme opettajiamme ja koulujamme ja arvostakaamme omaa lahjaamme (omia lahjojamme). Kaikki, jotka ovat taitavia opettamaan, opettakoo! "Kouluta, kouluta, kouluta." –*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 330. Aamen.

4 Lukeminen - Tiistai, 8.12.2015

Kehottaminen - rakkaus ja rohkaisu

Humberto Ajucum, Puerto Rico

"Ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten." Room. 12:6-8.

Kuten olemme kuulleet ja lukeneet, yksi lahja, jonka Jumala on antanut seurakunnalleen, on "kehotus." Se on täydellinen, kuten kaikki lahjat, koska Hän, joka antaa on täydellinen, kuten apostoli sanoo: "Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa." Jaak. 1:17. Luemme, että Jeesus "astui ylös korkeuteen,... ja hän antoi lahjoja ihmisille." Mihin tarkoitukseen? "Tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen." Ef. 4:8, 12. Jumala on täydellinen, ja hän antaa mahdollisuuksia kohottaa lapsiaan korkeammalle tasolle. Tänään me yhdymme rukoukseen vedoten suureen Hyväntekijään, meidän Jumalaamme, joka auttaa meitä ymmärtämään ja mahdollisesti saamaan kehotuksen lahjan.

Kehotus ja sen tarkoitus

Varo! "Kehottaminen" ei ole moittimista, kuten jotkut ajattelevat. Joku voisi ajatella, että Jumala on antanut hänelle kehotuksen lahjan ja valtuuttanut hänet nuhtelemaan tai pahoinpitelemään lähimmäisiään, mikä aiheuttaa enemmän haittaa kuin hyötyä, kun käytetään karkeaa, ankaraa ja kovaa puhetta. Kirjoitukset varoittavat meitä, ettemme kiihota lastamme vihaan. Ef. 6: 4; Kol. 3:21. Jankutus ei ole lahja, vielä vähemmän solvaus tai sanallinen väkivalta. Kehottaminen ei ole toisten kiroamista, julkista arvostelemista tai tuomitsemista. Se on pikemminkin varoituksen antamista yrittäen saada toinen ihminen vakuuttuneeksi. Sanakirjan mukaan, kehottaa tarkoittaa "kannustaa voimakkaasti tai vedota." Kreikan kielellä käännetty "kehottaa" on parakaleo. Uudessa Testamentissa, se tarkoittaa "kutsu jonkun puoleen, kutsu johonkin, puhua, ... ja ojentaa, kehotus rukoilla, anoa rukoillen, pyrkiä rauhoittaa rukouksella, lohduttaa, kannustaa ja vahvistaa rohkaisulla, saada lohdutusta."¹ Samoin Kreikan kielellä käännettynä "kehotus" on paraklesis, käytetty lähes kaikissa Uuden Testamentin kohdissa se tarkoittaa "anomista" "kehotusta", "lohdutusta" etc.²

Apostoli Paavali sanoo: "jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan." Room. 12:8. Yleinen Englannin Raamatun käännös sanoo, "Jos lahjasi on rohkaisu, omistaudu rohkaisemiseen." Ihmisen ei tule ainoastaan kehottaa, vaan kehottaa Jumalan tavalla ja tyylillä. Sanojen "kehottaa" ja "kehotus" toistamiselle korostetaan, että tätä lahjaa käytettäessä jumalallisen opastuksen tulee olla läsnä, jos tarkoitus halutaan saavuttaa.

Muita opetuksia, joita haluamme esittää tässä, on sellaisen palvelun arvo, joka suoritetaan vastuullisesti ja Jumalaan luottaen. Kommentoidessaan lahjoja sisar White kirjoittaa: "Monet, joille on uskottu jokin vähempiarvoinen

työ tehtäväksi Mestarille, ovat pian tyytymättömiä ja ajattelevat, että heidän pitäisi olla opettajia ja johtajia. He haluavat jättää vaatimattoman palvelunsa, joka on aivan yhtä tärkeä omalla paikallaan kuin vastuunalaisemmat tehtävät. Ne, joille on annettu tehtäväksi vierailla ihmisten tykönä, ajattelevat helposti, että kuka tahansa voi tehdä sitä työtä, kuka tahansa voi puhua myötätunnon ja rohkaisun sanoja ja johtaa ihmisiä nöyrällä, rauhallisella tavalla Raamatun oikeaan käsitykseen. Mutta se on työtä, joka vaatii paljon armoa, paljon kärsivällisyyttä, ja yhä kasvava viisautta.” –(Letter 88, 1895, pp. 4, 5) *Manuscript Releases*, vol. 11, p. 279.

Kehotuksen tarkoituksena on palauttaa tai jälleenrakentaa, parantaa neuvon vastaanottajan hengellistä elämää hänen pelastukseksi. Niin kehottajan kuin kehoitettavankin pitäisi olla Pyhän Hengen ohjauksessa, niin Jumalan tahto tapahtuu.

“Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.” 1 Piet. 4:10.

“Tieto Jumalan armosta, Hänen sanansa totuus, ja ajalliset lahjat - aika ja varat, kyvyt ja vaikutusvalta – kaiken tämän Jumala on uskonut ihmisille käytettäväksi Hänen kunniaukseen ja ihmisten pelastamiseksi. Mikään ei voi olla loukkaavampaa Jumalalle, joka on jatkuvasti antanut lahjoja ihmisille, kuin nähdä heidän itsekkäästi pitävän näitä lahjoja palauttamatta mitään Antajalle... Jumalan enkelit, joiden käsityskykyä synti ei ole himmentänyt, tunnistavat taivaan lahjat suotuna siinä tarkoituksessa, että ne palautetaan ja siten tuovat kunniaa suurelle Antajalleen Jumala kutsuu omistamaan Hänen palvelukseensa jokaisen kyvyn ja lahjan, jonka olet saanut Häneltä. Hän haluaa, että sinä sanot Davidin tavoin: ‘kaikki tulee sinulta, ja omasta kädestäsi olemme sen sinulle antaneet.’ 1 Aikak. 29:14.” –*God’s Amazing Grace*, p. 62.

“Erilaisia lahjoja on annettu eri ihmisille, niin että työntekijät voivat tuntea tarvitsevansa toisiaan. Jumala lahjoittaa nämä lahjat, ja niitä tulee käyttää Hänen palvelukseensa; ei omistajan kunniaksi, ei ihmisen ylentämiseksi, vaan maailman Lunastajan ylentämiseksi. Niitä on käytettävä koko ihmiskunnan hyväksi totuuden esittämisessä, eikä valheen.” –*Manuscript Releases*, vol. 6, p. 386.

“Jokaisessa sanassa ja teoissa hyvyys ja rakkaus tulevat esille; ja kun jokainen työntekijä täyttää hänelle osoitetun asemansa uskollisesti, Kristuksen rukous Hänen seuraajiensa yksimielisyyden puolesta tulee täyttymään, ja maailma tulee tietämään, että nämä ovat Hänen opetuslapsensa.” –*Testimonies*

for the Church, vol. 9, p. 146.

“Jumala jakaa lahjojansa oman mielisuosionsa mukaan. Hän antaa yhden lahjan yhdelle ja toisen lahjan toiselle, mutta kaikki annetaan yhteisen ruumiin hyväksi. Se on Jumalan järjestys, että joidenkin on oltava yhden työhaaran palveluksessa, ja toisten toisen - kaikki työskentelevät saman Hengen alaisina. Tämän suunnitelman tunnustaminen on suoja teeskentelyä, ylpeyttä ja kateutta tai toisen halveksumista vastaan. Se vahvistaa yksimielisyyttä ja keskinäistä rakkautta.” – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 314, 315.

Lahjan käyttäminen

“Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.” 2 Tim. 4:1-4; katso myös 1 Tess. 2:7-12.

Ihminen ei saa kehottaessaan antaa vaikutelmaa, että kokee itsensä paremmaksi kuin muut ja vähättelee heitä. Kehottaminen tulee tehdä viisaudella, rakkaudella, lujuuudella, kunnioituksella, ja puhtaudella, osoittaen hyvää esimerkkiä. Tämän ja muiden lahjojen käyttämisessä tarvitaan viisautta ylhäältä, ja se ilmaisee innoittunutta mieltä: “Kyvykkyys taiteissa on Jumalan lahja. Hän tarjoaa sekä lahjan että viisautta käyttämään lahjaa oikein.” – *Counsel to Parents, Teachers, and Students*, p. 314.

Arvokkaita innoitettuja neuvoja koskien kehotusta löytyy myös apostoli Paavalin kirjoituksista. “Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.” “...Vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa. Lue, kehoita ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen. Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on...” “Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.” “Saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.” Gal. 6:1; 1 Tim. 4:12-14; Tiit. 2:15; 2 Tim. 4:2.

Niin kuin Jumala haluaa

“Kun menet jonkun luokse, jonka luulet olevan väärässä, katso että puhut sävyisällä ja nöyrällä hengellä; sillä ihmisen viha ei johda Jumalan

vanhurskauteen. Erehtyvä ei voi palauttaa millään muulla tavoin kuin sävyisyyden ja lempeyden hengessä sekä hellätunteisella rakkaudella. Ole varovainen käyttäytymisessäsi. Vältä jokaista ilmaisua tai liikettä, sanaa tai äänensävyä, missä on ylpeyden tai itseriittoisuuden sävy. Varo ennen kaikkea etäistä lähestymistä ja toisen halveksimista ja ylenkatsomista. Varo käyttämästä sanoja tai ilmaisuja, jotka korottavat oma minää, tai esittävät hyvyttäsi ja vanhurskauttasi toisten puutteiden vastakohtana. Vältä huolella. Vältä huolellisesti jokaista vihan ilmaisua; ja vaikka käytät yksinkertaista puhetta, olkoon se ilman moitetta, syyttämistä, todellisella rakkaudella ilmaistuna. Ennen kaikkea olkoon se ilman vihan tai kaunan häivää, ilman katkeruutta ja äreyttä... Pitäkää mielessä, että nuhtelun menestys riippuu suuresti siitä hengestä, missä se on annettu. Älkää laiminlyökö harrasta rukousta, että teillä olisi nöyrä mieli, ja Jumalan enkelit toimisivat ennen teidän työtänne sydämissä, joita yritätte tavoittaa, ja pehmentäisi ne taivaallisella vaikutuksella niin, että pyrkimykset voivat onnistua. Joskus lempeimmillä ja hellimmilläkään nuhteilla ei ole hyvää vaikutusta. Silloin siunaus, jonka haluat toisen saavan, niin että hän seuraisi vanhurskauden tietä, lakkaisi tekemästä pahaa ja oppisi tekemään hyvää, palaa sinun sydämeesi. Jos erehtyvät pysyvät synnissä, kohtele heitä ystävällisesti ja jätä heidät taivaallisen Isämme haltuun.” –*Review and Herald*, July 17, 1879.

“Miehet ja naiset on tuotu yhteen seurakuntaan eri organisaatioista, erityispiirteineen ja vikoineen. Kun nämä piirteet kehittyvät, niitä pitää nuhdella. Jos ne, jotka ovat tärkeissä tehtävissä eivät koskaan nuhtele eivätkä moiti, tilanne olisi pian rappiollinen, mikä suuresti häpäisee Jumalaa. Mutta miten moite esitetään? Antakoon apostoli vastauksen: ‘kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.’ 2 Tim. 4:2. Periaatteet tulisi selvittää sille, joka tarvitsee moitetta, koska ei saa ohittaa Jumalan lasten vääryyttä välinpitämättömästi.” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 358.

Kaikki eivät vastaa myönteisesti

“Henkilö, jota Lunastaja on vetänyt aina uudelleen ja uudelleen puoleensa, mutta joka ylenkatsoo varoituksia, ei antaudu vakaumukselleen katua ja kohdata nuhteet, koska ei tunne tarvetta etsiä anteeksiantoa ja armoa silloin, kun häntä on kehoitettu, on vaarallisessa asemassa. Jeesus vetää häntä puoleensa, Hengen voima vaikuttaa hänessä, kehottaen häntä luovuttamaan tahtonsa Jumalan tahdolle; ja kun tämä kutsu on hylätty, Henki lähtee murheellisena pois. Syntinen haluaa pysyä synnissä ja katumattomuudessa, vaikka hänellä on todisteita uskonsa kannustamiseksi, ja lisätodisteet eivät

saisi mitään hyvää vaikutusta...” –*That I May Know Him*, p. 244.

“Jumala vaatii palvelijoitaan olemaan aina vakavissaan tehdessään Hänen tahtonsa. Antaessaan vastauksen Timoteukselle apostoli kehottaa: ‘saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.’ 2 Tim. 4:2.” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 359, 360.

Mitä kehotusta ei pitäisi jättää huomiotta

Tähän yhteyteen on kirjoitettu: “Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.” Gal. 6:1.

“Olemme lankana ihmiskunnan suuressa verkostossa, ja sellaisenaan, liitetty toisiimme. Elämämme jättää vaikutuksen toisten mieliin, joka jatkuu jopa ikuisuuteen. Enkelit huomioivat tekemme, sanamme, ja hengen, mikä meitä kuljettaa. Niiden, jotka haluavat uudistaa muita, on aloitettava ensiksi uudistamaan omaa sydäntään, ja osoittaa, että he ovat hankkineet sydämeen ystävällisyyden ja nöyryyden Kristuksen koulussa. Niiden, jotka ovat vastuussa toisista, on opittava ensin hallitsemaan itseään, pidättäytymään työkeästä ilmaisusta ja ankarasta arvostelusta. Leikilliset sanat, joita käytetään, voivat loukata, vahingoittaa, ja jättää pysyviä arpia sieluun. On piikitteleviä sanoja, jotka ovat kuten kipinöitä tuliselle luonteelle. On purevia sanoja, jotka purevat kuten kyykäärmeet. Yritettäessä korjata pahaärtäisessä hengessä, sen sijaan, että korjataan yksi paha, luodaan kaksi uutta. Keskinäinen tuki on välttämätöntä. Se on Hengen hedelmä, joka kasvaa kuin kristitty puu. Todellinen kääntymys on tapahduttava siinä tavassa, millä erilaisia mieliä käsitellään... Jos käytetään ankaraa kieltä; jos pienien tai suurien vaikeuksien johdosta ilmenee kärsimättömyyden henki, joka lietsoo ja ärsyttää, on pian asiainlaita pahempi kuin ei olisi tehty mitään pahan korjaamiseksi. Tällaiset taipumukset häiritsevät uskovia; ja jos jokainen tuntee itsensä vapaaksi lausumaan vihaisia sanoja, meillä on kurja sydän, onnettomia perheitä sekä seurakuntia, epäsofia ja erimielisyyttä. Mutta on tapa, jota Kristus käytti, kaikkien näiden asioiden ratkaisuksi. Kristuksen rakkauden läsnäolo sydämessä johdattaa meitä rakastamaan juuri niitä, jotka ovat harhautuneet ja jotka ovat vääryydessä... ‘Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.’ Jaak. 3:13.” –*The Upward Look*, p. 59.

Lopun aikana

Kehotusta tarvitaan paitsi silloin, kun veli on tehnyt virheen, myös silloin, kun halutaan kannustaa veljiä ja sisaria voittamaan ongelmia ja vaikeuksia ja katsoa miten voimme kannustaa heitä olemaan uskollisia. Seuraavat lainaukset antaa meille joitakin esimerkkejä.

“Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkein pyhimpään, jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin; älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän.” Hebr. 10:19-25.

“Meillä on oltava tietoa Raamatusta, että voimme seurata profetian sanaa... ja nähdä, että päivä lähestyy, niin että lisäämällä intoa ja ponnisteluja, voimme kehottaa toisiamme uskollisuuteen... Luovummeko uskostamme? Menetämmekö luottamuksemme? Tulemmeko kärsimättömiksi? Ei. Emme ajattelekaan sellaista... Kohottakaamme päämme ja iloitkaamme, pelastuksemme lähestyy. Se on lähempänä kuin silloin, kun tulimme uskoon.” –*That I May Know Him*, p. 348.

“Nykyisin ei ole helppo tehtävä työskennellä Mestariimme hyväksi. Mutta miten monilta ongelmilta olisimme voineet välttyä, jos työntekijät jatkuvasti olisivat luottaneet Jumalaan ja asianmukaisesti noudattaneet ohjeita, jotka Jumala on antanut. Hän sanoo: ‘ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydämestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten.’ Room. 12:6-8.” –*Ye Shall Receive Power*, p. 213.

Vartijat Siionin muurilla

Kun vaara lähestyy, kehottamisen tarve on hyvin ajankohtainen. Viitaten profeetan tehtävään kansan hyväksi, Herra käski häntä: “Ja sinä, ihmislapsi!

Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissäänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois,... sinä olet sielusi pelastanut.” Hes. 33:7-9.

Mikä on profeetan tehtävä, on laajasti sovellettuna saarnaajien, työntekijöiden, seurakunnan vanhinten, ja kaikkien, joille on uskottu sielujen huolehtiminen, tehtävä.

Saarnaajat, sananjulistajat ja johtajat “ovat vartijoita Siionin muurilla, antaakseen hälytysmerkin vihollisen lähestymisestä... Siionin muurilla olevien vartijoiden etuoikeus on asua niin lähellä Jumalaa, ja olla niin antautuneita Hänen Henkensä vaikutukselle, että Hän voi toimia heidän kauttaan kertoen syntisille heidän vaaroistaan ja osoittaa heille turvallisen paikan. Jumalan valitsemina, ja veren vihkiminä heidän tulee pelastaa miehiä ja naisia lähestyvistä tuhosta. Uskollisesti heidän on varoitettava lähimmäisiään rikkomusten varmoista seurauksista ja valvottava seurakunnan etua. Missään vaiheessa he eivät voi rentoutua valppaudesta Heidän työnsä vaatii harjoitusta jokaiselta elämänalueelta. Pasuunan äänen on voimistuttava, eikä heidän tule koskaan antaa epäpuhdasta ääntä. He eivät ahkeroitse palkkaa varten, vaan he toimivat niin, koska eivät muuta voi, koska he ymmärtävät, että jos he eivät saarnaa evankeliumia, heistä lausutaan voi -huuto.” –*Gospel Workers*, p. 15.

Tilaisuuden miehet

“Saatana on käyttänyt kaikkia keinoja, ettei kukaan tulisi keskuuteemme moittimaan ja nuhtelemaan meitä, kehottaen poistamaan virheitämme. Mutta on olemassa kansa, joka kantaa Jumalan arkkia. Jotkut erkanevat meistä, eivätkä kannan enää arkkia. Mutta he eivät voi pystyttää muuria totuuden estämiseksi; sillä se menee eteenpäin ja ylöspäin loppuun asti. Aikaisemmin Jumala on herättänyt miehiä, ja Hänellä on edelleen tilaisuuden miehiä odottamassa, valmiina, että heistä tehdään lähettiläitä, jotka menevät läpi rajojen, jotka ovat vain löysällä kalkilla rapattuja muureja. Kun Jumala antaa Henkensä ihmisille, he toimivat. He julistavat Herran sanaa; he korottivat äänensä kuin pasuuna. Totuus ei ole vähentynyt tai menettänyt voimaansa heidän käsissään. He osoittavat ihmisille heidän rikkomuksensa, ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 411.

Meidän lopullinen kehotuksemme rakkaille veljille ja sisarille ympäri maailmaa on, että me suuntaamme katseemme kaikkein pyhimpään vastaanottamaan Herran luvatus voiman pyhän evankeliumin työn päättämiseksi. Älkäämme unohtako, että jokainen saatu lahja tuo iloisia tuloksia ja ihania siunauksia, kannustakaamme toisiamme käyttämään hengellisten lahjojen valittuja välineitä, joita Jumala on antanut keskuuteemme. Muistakaamme myös, että jokaisesta lahjasta olemme vastuussa Jumalalle. Sen vuoksi, käyttäkäämme hyväksemme suotuisten mahdollisuuksien edut ja vastuumme pyhän velvollisuutemme suorittamisessa. Jumala siunatkoon meitä nyt ja ikuisesti. Aamen.

1 *Strong's Concordance*, #3870.

2 *Ibid.*, #3874

5 Lukeminen - Keskiviikko, 9 joulukuuta, 2015

Antamisen lahja

Gustavo Castellanos, Itävalta

"... joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä..." Room. 12:8.

Hengelliset lahjat ovat välineitä, joiden kautta Herra antaa voiman seurakunnalleen näinä viimeisinä päivinä, jotta se täyttäisi sen tehtävän, jonka Hän on antanut. Jumalan kansan voiman ja menestyksen avain on antaa näiden lahjojen kehittyä kaikessa monimuotoisuudessaan.

Antamisen lahja sisältää kaikki muut hengelliset lahjat. Opettaminen, auttaminen, palveleminen tai armon omistaminen ovat kaikki antamisen lahjan ilmaisuja. Periaatteet, joihin tämä perustuu, ovat erittäin tärkeitä muiden hengellisten lahjojen käyttämiseksi.

Antamisen lahja ei rajoitu aineellisten lahjojen jakamiseen, vaan se käsittää koko hengellisen alueen arvot - alue, joka koskee kristityn toimintaa. Sitä, mikä antaa onnea ihmisille, ei voi ostaa tai myydä. Ystävällinen katse, ystävällinen hymy, tai sana, joka antaa uskoa ja toivoa, eivät maksa senttiäkään, ja se voi antaa päivävalon monien ihmisten elämään ja herättää kaipuun ikuisuuteen.

Sanaan "lahja" (kreikan sanasta karisma) liittyy sana "armo" (kreikka, charis). Raamatun mukaan "armo" tarkoittaa lahjaa, ansaitsematonta lahjaa Jumalalta. Esimerkiksi syntinen pelastuu armosta. Ja hengelliset lahjat ovat ansaitsemattomia siunauksia, jotka Pyhä Henki antaa tahtonsa mukaan. Näitä

lahjoja ei voi ansaita tai ostaa; ne voidaan ottaa vastaan vain Jumalan vapaana lahjana.

Kun Jumala antaa armonsa lahjoja, Hän ei perusta niitä meidän ulkonäköömme, taloudelliseen tilanteeseemme tai ominaisuuksiimme. Herra vain katsoo meidän tilanteemme tarpeisiin, mitä meillä on syntisinä. Tehdä syntisistä hänen armonsa työvälineitä, on Jumalan rakkauden ihmeellinen työ.

“Menneisyydessä Hän hyväksyi vähemmän lupaavia tai puoleensavetäviä henkilöitä tekemään suuria töitä Hänelle. Hänen Henkensä vaikutti sydämeen, herättääkseen jokaisen kyvyt voimakkaaseen toimintaan. Herra näki näissä karkeissa, hiomattomissa kivissä arvokasta ainesta, joka kestää myrskyn, lämmön ja painon koetuksen. Jumala ei näe niin kuin ihminen näkee. Hän ei tuomitse ulkomuodon perusteella.” –*Gospel Workers*, p. 123.

Muista ladata akkusi!

Viime vuosina avustustyöntekijöiden joukkue asensi aurinkoenergiajärjestelmän Raman kouluun köyhille lapsille Ugandassa. Aurinkoenergia on tärkeä, koska sähköenergiaa tarvitaan erityisesti iltapäivällä ja illalla, kun aurinko ei paista. Akut latautuvat päivällä aurinkoenergialla jotta ne voivat tarjota sähköä illalla. Kuinka suuri opiskelijoiden ilo oli ollutkaan, kun valot saatiin kouluun ensimmäistä kertaa illalla!

Sydämemme ja sielumme ovat kuin aurinkokeräimiä. Meidän on saatava ennen kuin voimme antaa. Voimme antaa rakkautta vain, jos olemme saaneet sitä etukäteen. Voimme antaa vain, mitä olemme "keränneet." Toimiiko meidän täydellinen yhteytemme virtalähteeseen - Pyhään Henkeen? Jeesus sanoo Johanneksen evankeliumissa 15:5 “Ilman minua te ette voi mitään tehdä”; tässä todetaan selvästi, että kyky jakaa hengellisiä siunauksia on mahdollista vain, jos meillä on jatkuva yhteys Hänen kanssaan.

Tämä tärkeä yhteys Kristukseen, jonka avulla voimme säilyttää hengellisen akkumme ladattuna, koostuu kolmesta asiasta, joita ei voi jättää huomiotta:

1. Jeesuksen elämän päivittäinen mietiskely

“Meidän olisi hyvä viettää joka päivä hiljainen hetki mietiskellen Kristuksen elämää. Meidän tulisi käydä se läpi kohta kohdalta ja mielikuvituksessamme elää sen jokainen vaihe, varsinkin viimeiset. Kun näin ajattelemme Hänen suurta uhriaan puolestamme, tulee luottamuksemme Häneen lujemmaksi, rakkautemme kasvaa ja me täytymme yhä enemmän Hänen hengellään. Jos tahdomme kerran pelastua, meidän on opittava katumuksen ja nöyrytyksen läksy ristin juurella..” AT. 66.

2. Jeesuksen esimerkin seuraaminen

“Ilman minua te ette voi mitään tehdä” Kristus sanoi; mutta Hänen jumalallisen armonsa toimiessa meidän inhimillisten ponnistelujemme kautta, voimme tehdä kaiken. Hänen kärsivällisyytensä ja hiljaisuutensa täyttävät luonteen, levittäen arvokasta säteilyä, joka tekee valoisan ja selkeän polun taivaaseen. Katsoen ja seuraten Hänen elämäänsä me muutumme Hänen kuvansa kaltaisiksi.” –*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 306.

3. Rukoile päivittäin, pyytäen voimaa jakamaan hengellisiä lahjoja

“Emme saa rukoillessamme itsekkäästi huolehtia vain omasta edustamme. Meidän tulee anoa voidaksemme antaa.... Tehtävänämme maailmassa ei ole palvella tai miellyttää itseämme, vaan meidän tulee kirkastaa Jumalaa pyrkimällä yhteistyössä hänen kanssaan pelastamaan syntisiä. Meidän tulee anoa siunauksia Jumalalta voidaksemme välittää niitä toisille. Vain edelleen antaminen säilyttää vastaanottamisen kyvyn.” Kr. v. 97.

Antaminen on seurakunnan työohjelma

Herra on antanut meille jokaiselle Hänen ruumiinsa jäsenenä tarkkoja ohjeita konkreettisen tehtävän suorittamiseksi. Kenenkään ei pitäisi jäädä tietämättömäksi siitä, mitä on tehtävä tällä hetkellä. Jumalallinen toimeksianto ja ohjeet sen suorittamiseksi ovat Jesajan kirjassa luvussa 68. Tässä luvussa Herra kyseenalaisti kansansa uskonnollisia tapoja ja avasi heidän silmänsä uskon käytännön alueille, jota oli laiminlyöty.

Jumalallista tehtävää suorittaessa suurin este on itsekkyyys. Kun omistautuminen ja sitoutuminen Jumalaan ja Hänen asiaansa puuttuu, sydämen täyttää oman minän epäjumalanpalvelus. Mukana tässä on itseriittoisuus, kovasydämisyyys ja tahallinen tietämättömyys lähimmäisen tarpeista. meiltä puuttuu samaistumista Kristukseen, Hänen työhönsä, ja seurakunnan tehtävään.

Sen vuoksi Profetian Henki kehottaa meitä tutkimaan Jes. 58 lukua ja toteuttamaan sitä elämässämme: “Lukekaa Jesaja 58, te jotka väitätte olevanne valon lapsia. Erityisesti te lukekaa se uudestaan ja uudestaan, jotka olette tunteneet itsenne niin haluttomiksi vaivautumaan auttamaan tarvitsevia. Te joiden sydämet ja talot ovat liian ahtaita tehdäkseenne kodin kodittomille, lukekaa se; te, jotka näette orpoja ja leskiä sorrettavan kovuudella, lukekaa se Olen osoittanut, että syy, miksi Jumalan lapset eivät ole hengellisesti ajattelevia ja heillä ei ole enemmän uskoa, on se, että he ovat kovettuneet itsekkyydestä. Profeetta viittaa sapatinpitäjiin, ei syntisiin eikä epäuskoisiksiin, vaan sellaisiin, jotka teeskentelevät jumalaisuutta. Se ei ole kokousten paljous, minkä Jumala hyväksyy. Ei ole lukuisat rukoukset, vaan oikea tekeminen,

tehdä asiat oikein ja oikeana aikana. Pitää olla vähemmän itsestään huolehtiva ja enemmän hyväntahtoinen. Sielujemme on auettava. Sitten Jumala tekee niistä kuin vehmaan puutarhan, jonka vedet eivät loppu.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 35, 36.

“Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin”

Jesaja 58 on työohjelma Jumalan lapsille tänään. Jakeessa 8 kuvataan tämän jumalallisen suunnitelman suorittamisen tulos. Seurakunta valaisee maan kun kokee hengellisen herätyksen ja sen jäsenet ilmaisevat jumalallisen luonteen: “Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niin kuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi.” Tämä on seurakunta, jonka ”kautta tulee Jumalan rakkaus lopullisesti ja täysin jopa »taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon»” Ap. teot 11

Tässä vaiheessa pyydän rukousviikon palveluksen johtavan henkilön lukemaan seurakunnan kanssa Jesaja 58:1-12. Olisi hyvä useamman uskovan lukea jakeet ja jakaa ajatuksia niistä.

Antamisen lahja kuvattuna Jesaja 58. luvussa sisältää kolme toiminta- aluetta:

1. Antamisen palvelu, joka on keskitetty lähimmäistemme hengellisiin ja emotionaalisiin tarpeisiin saavuttaen heidän sydämensä ja sielunsa (katso jae 10).
2. Antaminen köyhien ja omien lähimmäistemme taloudellisten tarpeiden hyväksi (katso jakeet 5-7).
3. Antaminen hengellisen uudistuksen hyväksi (jae 12)

Innoitettu kynä kirjoittaa, että tämä on aikamme tehtävä: “Lue Jesaja 58 Tämä erityinen työ on nyt meidän edessämme. Kaikki rukouksemme ja pidättäytyminen ruoasta on turhaa, ellemme päättäväisesti tartu tähän työhön. Meille on annettu pyhiä velvollisuuksia. Velvollisuutemme on selvästi mainittu. Herra on puhunut meille profeettansa kautta.” –*Welfare Ministry*, p. 29.

Keskity laatuun, ei määrään

Jumalan sana sanoo Roomalaiskirjeessä 12:8: “joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä;...” Tässä tekstissä, yksinkertaisuus viittaa puhtaaseen, anteliaaseen ja aitoon henkeen, ilman mitään taka-ajatuksia jakamisen työssä. Antaessamme muille tärkein on asenteemme ja motiivimme.

Ihminen, joka antaa vain helpottaakseen omaatuntoansa, ei ymmärrä

antamisen merkitystä. Hengellinen motiivi antamisessa ulottuu yli niiden materiaalistien tarpeitten, jotka ovat hädässä. Se koskee sydämen antautumista hädänalaisten asialle; se on omistettu saavuttamaan lähimmäistemme sielu. “Jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivatus sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä.” Jes. 58:10.

Vaikka onkin totta, että pelastusta armosta uskon kautta Kristukseen ei saavuteta vanhurskauden teoilla, jotka olemme tehneet, on myös totta, että pelastuskokemus on tekojemme motivaationa. Jokainen hyväntahtoisuuden teko perustuu henkilökohtaiseen antautumiseen Kristukselle. Henkilökohtainen kokemus Jumalaan yhdistää ihmistä Hänen rakkauteensa. Jos olemme vastaanottaneet rakkautta, niin annamme koko sydämeistämme ilolla ja anteliaisuudella. Köyhä leski, joka antoi kaiken mitä hän omisti uhriksi temppeliin, ylisti Jeesusta, ei siksi koska hän antoi suuren määrän, vaan koska vilpittömästi ja uskossa hän antoi kaikki, mitä hänellä oli.

“Vaikutin, se määrää tekojemme luonnetta, joko saattaen ne häpeään tai suureen arvoon. Jumala ei pidä kaikkein kallisarvoisimpina niitä suuria asioita, jotka kaikkien silmät näkevät ja joita kaikkien kielet ylistävät. Iloisesti suoritettut pienet velvollisuudet, huomiota herättämättä annetut pikku lahjat, jotka ihmissilmälle näyttävät arvottomilta, ovat usein Hänen silmissään arvokkaimmat. Uskoa ja rakkautta täynnä oleva sydän on Jumalalle kalliimpi kuin arvokkain lahja. Köyhä leski antoi koko elämisensä suorittaakseen oman pienen osansa. Hän kieltäytyi ruoastakin antaakseen nuo kaksi ropoa rakastamansa asian hyväksi. Ja hän teki sen uskoen, ettei hänen taivaallinen Isänsä unohtaisi hänen puutettaan. Juuri tätä epäitsekästä henkeä ja lapsenuskoa Vapahtaja ylisti.” AT. 590.

Uskon askel

Antaminen on aina uskon asia. Viljelijä esimerkiksi kylvää siemenen ja odottaa satoa luottavaisesti, sillä hän teki työnsä ja luottaa siihen, että Jumala tekee oman osansa luonnossa. Samoin, uskova antaa luottamuksella, että mitä hän on tehnyt itää ja kasvaa siunaukseksi muille.

Ottakaamme huomioon, että: **Jokainen toiminta on siemen.** Teot, jotka me kylvämme, ratkaisevat sadon tuloksen elämässämme. “Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.” Gal. 6:7

“Kun kylvetty siemen tuottaa sadon, ja se vuorostaan kylvetään, niin sato moninkertaistuu. Tämä laki pätee myös suhteessamme toisiin. Jokainen teko

ja jokainen sana ovat satoa tuottavaa siementä. Jokainen huomaavaisen ystävällinen teko, jokainen kuuliaisuuden tai kieltäytyksen osoitus toistuu toisissa, ja heidän välityksellään vielä muissa. Samoin jokainen kateellinen, pahansuopa tai riitaisa teko on siemen, josta kasvaa monille turmiollinen »katkeruuden juuri» (Hebr. 12:15). Ja miten paljon suuremman joukon nuo »monet» myrkyttävätkään! Näin siis hyvän ja pahan kylvö ulottaa vaikutuksensa sekä tähän aikaan että tulevaan.” Pr. ja k. 61.

Se, joka kylvää avokätisesti, tulee runsaasti niittämään

“Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.” 2 Kor. 9:6.

Myös, kun kylväjä kylvää siemenen maahan, hän ei tee sitä niukalla tavalla, vaan levittää niin runsaasti kuin hän voi. Mikä näyttää olevan siemenen tuhlausta on itse asiassa hedelmien lisääntymisen salaisuus. Jokainen siemen, joka tulee maaperän kosketukseen, lisääntyy. Niin se on, kun käytämme sitä, minkä Jumala on antanut meille, annamme anteliaasti toiselle, ja Herra moninkertaistaa hyväntahtoisuutemme tuloksen.

“Tuo yksi leiviskäsi täyttää kyllä viisaasti käytettynä sille tarkoitetun tehtävän. Suorittaessamme uskollisesti pikku velvollisuuksiamme noudatamme ikään kuin yhteenlaskumenetelmää, kun taas Jumala noudattaa meidän hyväksemme kertolaskumenetelmää. Näin moninkertaistuvat pikku summamme arvokkaaksi vaikutukseksi hänen työssään.” Kr. v. 264.

Olemme Jumalan työtovereita.

“Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus.” 1 Kor. 3:9.

Uskonelämässämme ja erityisesti harjoittaessamme antamisen lahjaa, kaikki on jatkuvasti yhteistyötä Jumalan ja Hänen asetuksiensa kanssa. Olemme riippuvaisia Hänestä sekä fyysisesti että hengellisesti. Hän on luvannut, että meidän jokaiseen antamisen tekoon, jokaiseen sanaan, jokaiseen palveluun, Hän liittää Pyhän Hengen äärettömän voiman ihmisiin työvälineinä; ja tämä yhteistyö tuo suuria siunauksia ympärillämme oleville ja myös Hänen seurakunnalleen.

Jakaminen lisää annetun lahjan. Tämä on ihan kun valkosipulin lisääntymistä. Se, joka istuttaa valkosipulin tietää, että ensiksi on valkosipulin pään "katkaiseminen," ja "rikkominen"; ja sitten yksittäiset valkosipulinkynnet pannaan maahan yksitellen. Silloin ihme tapahtuu: jokaisesta valkosipulinkynnestä tulee uusi kokonainen valkosipuli. Kun alamme

jakamaan lahjoja, sekä hengellisiä, että aineellisia, siunauksia, joita olemme saaneet Jumalalta, ne moninkertaistuvat.

Herra vaikuttaa elämässämme, jos annamme Hänelle mahdollisuuden tehdä sen. Usein pääsyn sieluamme on estänyt taakat ja päivittäiset huolet. Toisaalta, nykyään on olemassa monia asioita, jotka vangitsevat huomiomme. Sen vuoksi usein emme tunne todellista hengellistä tilaamme. Olemme vaarassa menettää näkyvistä lähimmäistemme ja Jumalan seurakunnan tarpeet. Mutta muista, kukaan ei ole niin köyhä, että hänellä ei ole mitään annettavaa, ja kukaan ei ole niin vanha, että hän ei voi osallistua Jumalan työhön. Jokainen meistä voi antaa jotakin. Tämä on meidän etuoikeutemme kristittyinä, adventisteina uskonpuhdistusliikkeessä.

Mitä tarpeita näemme seurakunnassa? Minkälaisia tarpeita on kaikkialla ympärillämme? Miten voin käyttää antamisen lahjaa, sekä aineellisesti ja hengellisesti?

Jotta sydämessämme ja mielessämme olisi tilaa Herralle, meillä pitää olla mietiskelyaikaa päivittäin. Nämä hetket on omistettu hoitamaan suhdettamme Jumalaan. Ne ovat erityisiä rukouksen ja mietiskelyn hetkiä ilman häiriötä; niiden tarkoitus on täyttää meidän hengellinen olemuksemme voimalla, jota tarvitsemme. Elämän tulos yhteydestä Jumalaan, pitää yllä suhteemme Häneen, antaen siunauksia, joita Hän on suonut meille, tulee olemaan luonteeltaan kuin Kristuksen. “Kristillisen elämän tarkoitus on hedelmän tuottaminen — Kristuksen luonteen jäljentäminen uskovassa, jotta se voisi edelleen jäljentyä muissa.” Kr. v. 42.

Rakkaat veljet ja sisaret, rakkaat nuoret ja lapset, avatkaamme sydämemme, että voimme olla Herran anteliaita antajia, niin lupaus täyttyy elämässämme ja seurakunnassa, ”silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niin kuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi.” Jes. 58:8. Aamen!

6 Lukeminen - Perjantaina, 11. joulukuuta 2015

Myötätunto kaikkia kohtaan

Arnolfo Cortes, Filippiinit

Myötätunto: Sympaattinen sääli ja osanotto toisten kärsimyksiä ja onnettomuuksia kohtaan. Synonyymejä: sympatia, empatia, huolenpito, kannustaminen, osanotto, herkkyys, sydämellisyys, rakkaus, hellyys, armeliaisuus, lempeys, suvaitsevaisuus, ystävällisyys, lähimmäisenrakkaus.

Lähde

Taivaallinen Isämme on yksin myötätunnon ja armon lähde. ”Iäti muistettavia ovat ihmeet, jotka hän on tehnyt. Anteeksiantava ja laupias on Herra!” Ps. 111:4. ”Kristuksessa ilmaistun Jumalan myötätunnon virrat vuotavat ihmislapsille Isän sydäimestä.” God’s Amazing Grace, 188.

”Jeesus ei ole menettänyt mitään myötätuntoisesta luonteestaan, vaikka Hän nyt on noussut Jumalan läsnäoloon ja on osallinen maailmankaikkeuden valataistuimeen. Sama hellä myötätuntoinen sydän on avoinna kaikille ihmisten suruille nytkin. Lävistetty käsi ojentuu tänään siunaamaan runsaammin Hänen maailmassa olevaa kansaansa.” Our Father Cares, 203.

”Hänen jokainen sanansa ja tekonsa huokui jumalallista myötätuntoa, ja se, että hän oli toisenlainen kuin maailma, herätti katkerinta vihamielisyyttä.” Ap. t., 442.

Uskonpuhdistajat ovat myötätuntoisia

”Te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja hänelle rakkaita, pukeutukaa siis sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen.” Kol. 3:12. Tänä viimeisenä aikana Jumalan kansa tarvitsee taivaasta tullutta hengen lämpöä, joka innoittaa toimimaan oikeamielisesti joka päivä. Hukkumaisillaan olevia sieluja, jotka joutuvat kadotukseen, ellei heitä varoiteta, täytyy kohdella suurella myötätunnolla. Ajatelkaa, veljet ja sisaret, maita, joissa on miljoonia ihmisiä, jotka eivät ole koskaan kuulleet viimeistä armon sanomaa. Oi, että jokaisella jäsenellä olisi sitä myötätuntoa, jota Mestariumme ilmaisi, ja käyttäisi Jumalan hänelle uskomia varoja sellaisten ihmisten tavoittamiseen, ennenkuin armon ovi sulkeutuu ainiaaksi.

”Sydän täynnä sääliä ja myötätuntoa heidän tulee auttaa avun tarpeessa olevia ja tuoda syntisille tieto Vapahtajan rakkaudesta. Tällainen työ vaatii rasittavia ponnistuksia, mutta se antaa runsaan palkan. Ne, jotka osallistuvat siihen vilpittömin tarkoitusperein, näkevät sielujen kääntyvän Vapahtajan puoleen, sillä se voima, joka liittyy jumalallisen tehtävään käytännölliseen toteuttamiseen, on vastustamaton.

”Tämän tehtävän suorittaminen ei kuulu pelkästään virkaansa vihitylle sananpalvelijalle. Jokaista, joka on vastaanottanut Kristuksen, kehoitetaan työskentelemään lähimmäistensä pelastuksen hyväksi. `Henki ja morsian sanovat: Tule! Ja joka kuulee, sanokoon: Tule!` (Ilm. 22:17). Tämän kehotuksen lausuminen kuuluu koko seurakunnalle. Jokaisen, joka on sen kehotuksen kuullut, tulee kaiuttaa tuota sanomaa vuorilla ja laaksoissa sanoen:

‘Tulkaa.’” Ap. T, 85.

On kyllä totta, että tämä vaatii vakavia ponnisteluja, mutta muistakaa, että Jumala on kaikkien niiden kanssa, jotka tekevät työtä Hänen kunniaakseen. Olen kokenut monta kertaa, miten Hän on tarttunut asioihin; Hän on varjellut minua kaikkivaltiailla käsillään työskennellessäni Malesiassa ja muissa Aasian maissa.

Perheessä

Saatanan hyökkäykset perhettä vastaan tarkoituksella repiä rikki seurakuntaa ovat säälimättömiä, ja hän ponnistelee kaksin verroin uskonpuhdistajia vastaan, niin että meidän täytyy olla jatkuvasti varuillamme pitääksemme jokainen perheenjäsen turvassa. On surullista nähdä, että meillä on monia särkyneitä koteja uskovien perheessä. Jopa saarnaajien joukossa, pastorin ponnistellessa voimakkaasti liittäkseen sieluja seurakuntaan, saatana on onnistunut irrottamaan hänen lapsensa seurakunnasta ja johtamaan heidät turmioon. Meidän täytyy pystyttää aita perheittemme ympärille, ja paras aita on siinä, että otamme heidät mukaan aktiiviseen työhön.

”Hallitse lapsiasi hellästi ja myötätuntoisesti, muistaen että ‘heidän enkelinsä näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaassa’. Jos toivot enkeleiden tekevän lastesi hyväksi sen työn, jonka Jumala on antanut heille, toimi yhdessä heidän kanssaan tekemällä oma osasi.” The Adventist Home, 193. ”Riemuitkaa, taivaat! Iloitse, maa! Ratketkaa riemuun, te vuoret! Herra lohduttaa kansaansa, hän hoivaa köyhiä lapsiaan.” ”Mutta sen jälkeen kuin minä olen temmannut heidät pois, minä jälleen armahdan heitä ja palautan heidät, itsekunkin perintöosaansa ja itsekunkin maahansa.” ”Näin sanoo Herra: - Minä pystytän jälleen Jaakobin teltat, minä armahdan hänen asuinsijojaan. Kaupunki rakennetaan kukkulalleen, palatsi on seisova entisellä paikallaan.” Jes. 49:13; Jer. 12:15; 30:18.

”Vanhempien tulee tehdä Kristuksen uskonto puoleensavetäväksi hyväntuulisuuudellaan, kristillisellä kohteliaisuudellaan ja hellällä, myötätuntoisella osanotollaan; mutta heidän tulee olla lujia vaatiessaan kunnioitusta ja tottelevaisuutta. Oikeat periaattet täytyy juurruttaa lapsen mieleen. ...

”Keksikööt seurakunnan vastuunkantajat suunnitelmia, miten nuoret miehet ja naiset voidaan harjoittaa käyttämään heille uskottuja lahjoja. Pyrkikööt seurakunnan vanhemmat jäsenet tekemään vakavaa, myötätuntoista työtä lasten ja nuorten hyväksi. Käyttäkööt saarnaajat kaiken kekseliäisyytensä sellaisten suunnitelmien kehittämiseen, joiden avulla

seurakunnan nuoret jäsenet johdetaan osallistumaan heidän kanssaan lähetystyöhön. Mutta älkää kuvitelko, että voitte herättää heidän mielenkiintonsa pelkästään pitämällä pitkiä saarnoja lähetyskokouksessa. Suunnitkaa tapoja sytyttääksenne elävän mielenkiinnon. Ottakaa kaikki mukaan toimintaan. Harjaannuttakaa nuoret tekemään heille osoitettua työtä, ja tuokoot he viikosta toiseen raporttinsa lähetyskokoukseen, kertoen, mitä he ovat kokeneet, ja miten he ovat menestyneet Kristuksen armon kautta.” The Adventist Home, 323, 487.

”Jos palaatte Herran luo, teidän veljenne ja lapsenne saavat vangitsijoiltaan armahduksen ja pääsevät takaisin tähän maahan. Herra, teidän Jumalanne on anteeksiantava ja laupias eikä käännä pois kasvojaan, jos palaatte hänen luokseen.” 2. Aikak. 30: 9.

”Aviomiesten pitäisi olla huolellisia, huomaavaisia, vakaita, uskollisia ja myötätuntoisia. Heidän pitäisi ilmaista rakkautta ja sympatiaa. Jos he täyttävät Kristuksen sanat, heidän rakkautensa ei ole alhaista, maallista, luonteeltaan aistillista, joka johtaa heidän oman kehonsa turmioon ja aiheuttaa heidän vaimolleen heikkoutta ja sairautta. He eivät hemmottele itseään tyydyttämällä alhaisia intohimojaan kertoen vaimoilleen että näiden on oltava miestensä vallassa kaikissa asioissa. Jos aviomiehellä on luonteen jaloutta, sydämen puhtautta, ylevämielisyyttä, jota jokaisella kristityllä tulee olla, se ilmenee aviosuhteessa. Jos hänellä on Kristuksen mieli, hän ei ole kehon tuhoaja, vaan hän on täynnä hellää rakkautta, pyrkien saavuttamaan kristillisyyden korkeinta ihannetta.” The Adventist Home, 125.

Hengellisessä perheessä ja köyhiä auttamassa

”Näin sanoo Herra Sebaot: - Tuomitkaa oikein, osoittakaa toinen toisellenne hyvyyttä ja laupeutta.” ”Jeesuksen kävi heitä sääliksi. Hän kosketti heidän silmiään, ja samassa niihin tuli näkö. Niin miehet lähtivät seuraamaan häntä.” Sak. 7: 9; Matt. 20: 34. ”Veljen tulisi kohdella veljeä hellällä myötätunnolla. Tunteita pitäisi käsitellä hienotunteisesti. Toisen virheiden käsittely on arkaluontoisinta ja tärkeintä työtä, mitä vielä milloinkaan on tehty. Veljen pitäisi tehdä se mitä syvimmällä nöyryydellä, ottaen huomioon oman heikkoutensa, ettei hänkin joutuisi kiusaukseen.” Testimonies for the Church, vol 1, 166.

Älköön kukaan kristittyjen perheissämme uskaltautuko sanomaan Kainin tavoin: ”Olenko minä veljeni vartija?” Käsitelköt sisaret ja veljet pahimpiakin tekoja ja toimia, jotka aiheuttavat mielipahaa ja saavat aikaan Jumalan epäsuosion, ja rohkaiskoot toisiaan katumukseen, niin taivaalliset

vierailijat voivat viipyä luonamme, yhdessä korkeimman Jumalan kanssa. ”Jeesuksen kävi häntä sääliksi. Hän ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: `Minä tahdon. Tule puhtaaksi.`” Mark. 1:41.

Aivan niinkuin Jeesus ojensi kätensä koskettaakseen ja auttaakseen tarvitsevia ympärillään, niin meidänkin täytyy tarjota auttava kätemme niille, jotka tänä aikana ovat sokeita totuudelle, niin että he näkisivät, heidät voitaisiin johdattaa katumukseen ja he pelastuisivat.

”Jumala ei anna arvoa ulkonaisille muotomenoille ja kerskaukselle. Monet, joihin tässä elämässä katsotaan muita parempina, näkevät eräänä päivänä, että Jumala arvostaa ihmisiä sen mukaan, miten paljon he osoittavat myötätuntoa ja itsekieltäymystä. ... Ne, jotka seuraavat Hänen esimerkkiään, joka lähti tekemään hyvää, jotka auttavat ja siunaavat lähimmäisiään, koettaen aina nostaa heitä ylös, ovat Jumalan silmissä määrättömästi korkeammalla kuin itseään korottavat itsekkäät ihmiset. ...

”Äärettömän Rakkauden suuri sydän ojentuu syntisen puoleen rajattomalla myötätunnolla ... Hän haluaa palauttaa moraalisen kuvansa ihmiseen. Kun lähestyt häntä tunnustaen syntisi ja katuen, Hän lähestyy sinua armossaan ja anteeksiantamuksessaan.” God`s Amazing Graze, 67, 82.

”Kornelius ... todisti uskonsa vilpittömyyden osoittamalla laupeutta köyhille. Hän on laajalti tunnettu hyväntekeväisyydestään, ja vanhurskaalla elämällään hän oli saavuttanut hyvän maineen sekä juutalaisten että pakanoiden keskuudessa. Hänellä oli siunauksellinen vaikutus kaikkiin, joiden kanssa hän joutui kosketuksiin. Hengen innoittamassa kuvauksessa sanotaan: `Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niinkuin koko hänen perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.`” Ap. t., 103.

Ilman paimenta oleville joukoille

Joka päivä menee hautoihinsa ihmisiä, jotka eivät ole kuulleet pelastuksen sanomaa. On korkea aika meidän herätä ja tehdä työtämme kokosydämisesti; mutta emme voi tehdä sitä vilpittömästi, ellei meillä ole sydämässämme Jumalan myötätuntoa, niinpä meidän täytyy rukoilla ja pyytää Häntä antamaan meille tämän lahjan ympärillämme olevia sieluja kohtaan. Mitä voimme tehdä auttaaksemme monia vaeltajia paikkakunnillamme, kaupungissa ja maassa, jossa asumme? Eivätkö he ole lampaita ilman paimenta? Milloin me nousemme työhön syvällä mielenkiinnolla auttaaksemme näitä sieluja? Veljet ja sisaret, me tarvitsemme Jeesuksen hellää myötätuntoa sydämeemme vuodattaaksemme sitä ympärillämme oleville.

”Kaikkialla ympärillämme on kiusattuja sieluja. Löydämme heitä joka puolelta. Etsikäämme näitä kärsiviä ihmisiä ja puhukaamme heille sana oikeaan aikaan lohduttaen heidän sydäntään. Olkaamme aina kanavia, joiden kautta vuotaa myötätunnon virvoittavaa vettä.” Lift Him Up, 95.

”Jos syntiset voidaan johtaa luomaan vakava katse ristille, jos he voivat saada täysin näkyviinsä ristiinnaulitun Vapahtajan, silloin he ymmärtävät Jumalan myötätunnon syvyyden ja synnin synnillisyyden.” The Faith I Live By, 103. ”Kun Jeesus veneestä noustessaan näki kaikki nämä ihmiset, hänen tuli heitä sääli, sillä he olivat kuin lammaslauma paimenta vailla. Hän alkoi opettaa ja puhui heille pitkään.” ”Jos joku, jonka toimeentulo on turvattu, näkee veljensä kärsivän puutetta mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä?” Mark. 6: 34; 1. Joh. 3: 17.

Ajatellessani näitä Mestariimme sanoja ymmärrän ne suuret vaatimukset, joita Jumalalla on, ei ainostaan keholliseen olemukseemme nähden, vaan kaikkeen, mitä meillä on. Meille esitetään kysymys: Kun tiedämme kaikki nämä asiat, ja julistettavan pelastussanomana suuret tarpeet, sijoitammeko aikamme ja rahamme tähän työhön? Miten erilaista olisikaan, rakkaat veljet ja sisaret, jos tekisitte päätöksen sijoittaa osan rahoistanne jonkin maan avaamiseen tukemalla saarnaajaa viemään ilosanomaa sinne! Odotan aikaa, jolloin olemme taivaan valtakunnassa ja joku tulee ojentaen kätensä ja sanoen: ”Kiitokset epäitsekkäästä teostasi, kun sijoitit rahasi siten, että me saatoimme kuulla sanoman! Sinä teit saarnaajalle mahdolliseksi tuoda meille pelastuksen sanoman! Nyt olen iankaikkisesti pelastettu!” Oi, millainen päivä se onkaan!

Kaikkia kärsiviä kohtaan

”Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli.” Luuk. 10: 33. ”Kärsivän lähimmäisen auttamatta jättäminen on Jumalan lain rikkomista. ... Se, joka rakastaa Jumalaa, ei ainoastaan rakasta lähimmäisiään, vaan osoittaa myös hellää myötätuntoa Jumalan luomia olentoja kohtaan. ... Meidän on huolehdittava jokaisesta kärsivästä, ja pidettävä itseämme Jumalan lähettiläinä, joiden tulee auttaa tarpeessa olevia kaikkien mahdollisuuksiemme mukaan. Meidän täytyy olla Jumalan työtovereita. On joitakin, jotka ilmaisevat suurta kiintymystä sukulaisiinsa, ystäviinsä ja suosikkeihinsa, mutta jotka eivät ole ystävällisiä ja huomaavaisia niitä kohtaan, jotka tarvitsevat hellää myötätuntoa, jotka tarvitsevat ystävällisyyttä ja rakkautta. Tutkikaamme vakavin sydämin: Kuka on lähimmäiseni? Lähimmäisiämme eivät ole ainoastaan naapurimme ja varsinaiset ystävämme, eivät ainoastaan

seurakuntaamme kuuluvat tai ne, jotka ajattelevat meidän tavallamme. Koko ihmisperhe on lähimmäisiämme. Meidän pitää tehdä hyvää kaikille ihmisille, ja erikoisesti niille, jotka kuuluvat uskovien perheeseen. Meidän tulee osoittaa maailmalle, mitä Jumalan rakkauden lain noudattaminen tarkoittaa. Meidän tulee rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme niinkuin itseämme.” Sons and Daughters of God, 52.

”Rakkauden ja hellyyden, joita Hän osoitti syntiä tehneitä ihmisiä kohtaan, olivatpa nämä tehneet sitä tietoisesti tai tietämättään, tulisi olla havainto-opetuksena kaikille, jotka koettavat tehdä uudistuksia. Oikeiden periaatteiden suhteen Jumalan palvelijoiden tulee olla lujia kuin kallio, ja kuitenkin heidän tulee ennen kaikkea ilmaista myötätuntoa ja kärsivällisyyttä. Esran tavoin heidän pitää opettaa lainrikkokijille elämän tietä teroittaen mieleen niitä periaatteita, jotka ovat kaiken oikean toiminnan perustana.” Lift Him Up, 165.

Niille, jotka ovat tehneet väärin meitä kohtaan

Ponnistellessaan tuhotakseen Jumalan kansan vaikutuksen näinä viimeisinä päivinä Saatana on tuottanut suuren koetuksen veljillemme, ja he ovat tehneet suuren vääryyden Jumalan asialle, mikä joskus on vaikea kestää. Meillä pitää kuitenkin olla myötätuntoa heitäkin kohtaan, koska he ovat yhä veljiämme, joita kohtaan sielunvihollinen on hyökännyt. Parantakaamme kaikki haavat ja palauttakaamme rauha ja yhtenäisyys keskuuteemme. Ja jatkakaamme meille uskotun tehtävän suorittamista.

”Saatana vaikuttaa joskus mieliin tuhoten kaikki armon ja myötätunnon tunteet. Sydän näyttää täyttyvän raudalla, ja sekä inhimillinen että jumalallinen katoavat.” Test. 1., 594.

”Jeesus antoi meille esimerkin, jota meidän pitäisi seurata hänen askelissaan, ilmaisten myötätuntoa, rakkautta ja hyväntahtoisuutta kaikkia kohtaan. Kasvattakaamme ystävällistä mieltä, kärsivällistä mieltä, ja lempeyttä, sääliväistä rakkautta niitä kohtaan, jotka koetusten alaisina ovat tehneet meitä kohtaan katkeraa vääryyttä. Jos on mahdollista, parantakaamme nämä haavat ja sulkekaamme ovi kiusauksilta poistamalla kaikki esteet, joita väärintekijät ovat rakentaneet itsensä ja meidän välille. ... Jumala iloitsee suodessaan siunauksiaan niille, jotka kunnioittavat Häntä, jotka haluavat ottaa vastaan Hänen armonsa, ja osoittavat pitävänsä arvossa Hänen rakkauttaan ilmaisemalla samanlaista armahtavaa luonteenlaatua ympärillään olevia kohtaan.” Sons and Daughters of God, 145.

”Se totuus, että meillä on niin suuri kiitollisuudenvelka Kristusta kohtaan, aiheuttaa meille mitä pyhimmän velvollisuuden niitä kohtaan, jotka

pelastaakseen Hän kuoli. Meidän tulee ilmaista heitä kohtaan samaa myötätuntoa, samaa lempeää sääliä ja epäitsekkästä rakkautta, jota Kristus ilmaisi meitä kohtaan.

”Anteeksiantamaton ihminen katkaisee juuri sen kanavan, jonka kautta ainoastaan hän voi vastaanottaa Jumalan armon. Meidän ei pitäisi ajatella, että elleivät meitä loukanneet tunnusta vääryksiään, meillä on oikeus pidättää heiltä anteeksiantomme. Epäilemättä heidän tulisi omalta puoleltaan nöyryyttää sydämensä katuen ja tunnustaen; mutta meillä tulee olla myötätuntoinen mieli niitä kohtaan, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan, tunnustivatpa he syyllisyytensä tai eivät. Miten kipeästi he sitten ovatkin meitä haavoittaneet, meidän ei pidä helliä katkeruutta eikä puolustella itseämme tuomitesamme heitä, vaan niinkuin toivomme saavamme anteeksi omat hyökkäyksemme Jumalaa vastaan, niin meidänkin pitää antaa anteeksi kaikille, jotka ovat tehneet väärin meitä kohtaan.” Gods Amazing Grace, 328. ”Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa työtoveriasi, niin kuin minä armahdin sinua?” Matt. 18:33.

Henkeytetyt päätösanat

”Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, joita usko yhdistää meihin.” Gal. 6:9, 10. ”Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, jakakaa toistenne ilot ja surut, rakastakaa toisianne ja olkaa hyväsydämisistä ja nöyriä. Älkää vastatko pahaan pahalla älkääkä herjaukseen herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa. Siihen teidät on kutsuttukin, jotta perisitte siunauksen.” 1. Piet. 3: 8, 9.

”Rakkaat ystävät, rakentakaa te edelleen elämäänne pyhimmän uskonne perustalle, Pyhässä Hengessä rukoillen. Pysykää Jumalan rakkaudessa ja odottakaa, että Herramme Jeesus Kristus armossaan johtaa meidät iankaikkiseen elämään. Armahtakaa niitä, jotka epäilevät. Pelastakaa ne, jotka voitte, temmatkaa heidät tulesta! Toisia taas säälikää kavahtaen heitä, inhotkaa jopa heidän ruumiinsa tahraamaa vaatetta.” Juud. 20-23.

”Jos kerran yhteys Kristukseen rohkaisee ja hänen rakkautensa suo lohduitusta, jos Henki meitä yhdistää ja jos tunnemme hellyyttä ja myötätuntoa toisiamme kohtaan, niin tehkää minun iloni täydelliseksi ja olkaa yksimielisiä. Liittäköön teitä toisiinne rakkaus, sopu ja sama mieli. Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parampana kuin itseänne.” Fil. 2: 1-3. ”Ja lopuksi, olkaa kaikki yksimielisiä, jakakaa toistenne ilot ja surut, rakastakaa toisianne ja olkaa hyväsydämisistä ja

nöyriä.” 1. Piet. 3:8.

Sulattakoon myötätuntoisen Vapahtajamme armo ja rakkaus meidän sydämemme, niin että meillä olisi Hänen henkensä ja että osoittaisimme Häntä palvellessamme laupiaan samarialaisen lempeyttä hänen auttaessaan kärsivää muukalaista Jerusalamín ja Jerikon välisellä tiellä. Tämä on toivoni ja rukoukseni. Amen!

7. Lukeminen - Sapattina 12. joulukuuta 2015

Johtaminen – rohkeaa palvelusta

Idel Suarez, Jr, U. S. A.

” ... joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti ... ” Room. 12:8.

Johtaminen esimerkin avulla

Kun Julius Caesar johti Rooman legioonat valloittamaan Britanniaa, kallioisilla rannikoilla heitä vastaan tuli barbaareja, jotka näyttivät villeiltä ja raakalaisilta. Nämä alkuasukkaat juoksivat roomalaisia vastaan kuin pyörretuuli, kuin pyörremyrsky, joka haluaa tuhota kaiken tielleen joutuvan. Hullujen tavalla he syöksyivät vihaisesti kiljuen ja pelottaen jopa lujaluontoisimmatkin latinalaiset sotilaat. Mitä Caesar teki? Hän tarttui Rooman lippuun, nosti sen ylös, ja ryntäsi laivasta rannikkoa kohti. Hän myöskin korotti äänensä ja huusi seuraajilleen: ”Roomalaiset, sotilaat, annatteko heidän leikata kenraalinne kappaleiksi?” Voimakkaan johtajan teot ja sanat sähköistivät hänen joukkonsa, jotka hyppäsivät laivoistaan ja ryntäsivät rannikolle johtajansa kanssa, kukistivat saaren alkuasukkaat ja alistivat heidät Rooman lipun alle. (1.)

Rooman suurimpana johtajana Julius Caesar johti esimerkillä. Hän näytti, mitä hänen seuraajiensa piti tehdä. Hän ei kavahtanut uhkaavassa tilanteessa, ei kohdatessaan epävarmuutta, ennemminkin hän työntyi eteenpäin rohkkeasti ja kutsui seuraajansa toimimaan hänen tavallaan taistelussa.

Jeesus sanoi: ”Minä annoin teille esimerkin, jotta tekisitte saman, minkä minä tein teille.” Joh. 13: 15. Hän rohkaisi myös apostoleitaan olemaan palvelijoita Mestarinsa ja Herransa tavalla. Hän muodosti suuren johtajan käytöksen sellaiseksi, että heistäkin voisi tulla johtajia kristilliseen seurakuntaan. ”Tyytyköön opetuslapsi samaan kuin opettaja ja palvelija samaan kuin isäntä.” Matt. 10: 25.

Puhuessaan ensimmäisen vuosisadan kristillisen seurakunnan johtajille apostoli Pietari neuvoi heitä johtamaan esimerkin avulla, niinkuin Kristus oli

tehnyt. ”Älkää herroina vallitko niitä, jotka teidän osallenne ovat tulleet, vaan olkaa laumanne esikuvana.” 1. Piet. 5: 3. Seurakunnan johtajien ei tule olla herroja tai kuninkaita, sillä ainoastaan yksi on Herra ja Kuningas; Hän on Jeesus Kristus. Mielluumminkin vanhimpien tulee olla esimerkkeinä uskovien joukolle taistellessaan maailmallisuutta, syntiä ja pahaa vastaan. Heidän pitää olla esimerkkeinä palvellessaan yhteisöä, tarvitsevia ja hylättyjä. Heidän pitää olla esimerkkinä rukouselämän viettämisestä, Jumalan sanan tutkimisesta, ja todistaessaan Jeesuksesta toisille.

Apostoli Paavali, joka oli johtaja johtajien joukossa, tunsii esimerkillä johtamisen tärkeyden. Hän tiesi, että on helpompi kopioida, jäljitellä tai matkia jotakuta, kuin oppia jotain teoreettisesti. Paavali luotti tähän menettelytapaan niin paljon, että hän kirjoitti korinttolaisille: ”Seuratkaa minun esimerkkiäni, niin kuin minäkin seuraan Kristusta.” 1. Kor. 11:1.

Toimistoissa joka puolella maailmaa on koneita, jotka jäljentävät tarkasti. Niitä sanotaan valokopiokoneiksi. Ne jäljentävät lasin päälle asetetun sivun. Nyt insinöörit ovat keksineet kolmiulotteisen kopiokoneen. Nämä 3D -kopiokoneet kykenevät jopa valmistamaan tarkkoja kopioita ruumiinosista, jotka tehdään muovista tai muista materiaaleista ihmisille, joilta puuttuu esimerkiksi käsi, korva tai varvas. Keksijät odottavat, että voidaan tehdä ihmisille varaosia.

Samoin Kristuksen Henki voi ohjelmoida jokaisen kristityn tulemaan 3D -kopiokoneeksi tai Jeesuksen jäljitelmäksi. Armon työn kautta meidän tulee muodostaa Kristuksen kuva sisimpäämme.

Jokaisen johtajan, olipa hän sitten opettaja, vanhempi tai saarnaaja, tulee jäljentää Kristus, kopioida Hänet, esittää Häntä, niin että toiset voivat olla heidän seuraajiaan, niinkuin he ovat Kristuksen seuraajia.

Sisar Ellen G. White kirjoitti ”esimerkillä johtamisesta” ohjeissaan adventistien laitosten johtajille: ”Johtavilla paikoilla olevien pitäisi näyttää esimerkkiä.” (2.) ”Jos ponnistelet elääksesi niinkuin Hän eli, silloin sanot maailmalle: `Katsokaa Golgatan miestä.’” (3.)

Minuuttimiehet – toimintaa lyhyellä varoitusajalla

Amerikan vallankumouksen aikana monet nuoret miehet, puoliset, isät, maanviljelijät, puusepät ja kauppiat ryhtyivät minuuttimieheksi toivoessaan vapautta. Minuuttimiehet muodostivat kolmasosan Amerikan asevoimista Amerikan vallankumouksen ensimmäisten taisteluiden aikana Massachusetts`ssa vuonna 1775. He liittyivät sotaväkeen taistelemaan brittejä vastaan ja heistä tuli kuuluisia vapauden poikina ja isänmaallisina taistelijoina,

jotka olivat ”valmiina astumaan riveihin minuutin varoitusajalla.” (4.)

Vanhassa Testamentissa oli eräs heimo, joka tunnettiin siitä, että se oli nopea toimimaan; sillä oli johtajat, jotka tiesivät, mitä Israelin piti tehdä, ja heidän veljensä olivat halukkaita seuraamaan heitä. ”Isaskarilaisia, jotka ymmärsivät mitä tilanne kulloinkin vaati ja mikä oli hyväksi Israelille, tuli kaksisataa päällikköä, ja he toivat mukanaan kaikki heimoveljensä.” 1. Aikak. 12: 33. Sellaisia johtajia tarvitaan seurakunnassa tänään – niitä jotka ovat ahkeria, nopeita ymmärtämään, mitä pitää tehdä, jotka eivät viivyttellevollisuutensa tekemisessä eivätkä epäröi niinkuin Loot silloin, kun enkelit kehottivat häntä kiirehtimään.

Jeesus Kristus tiesi, miten tärkeää on, ettei viivyttellä sen tekemisessä, mikä on oikein. Hän rohkaisi opetuslapsiaan toimimaan heti suorittaessaan tehtäväänsä. ”Te sanotte: `Neljä kuuta kylvöstä korjuuseen.` Minä sanon: Katsokaa tuonne! Vainio on jo vaalennut, vilja on kypsä korjattavaksi.” Joh. 4: 35.

Muistatko vanhaa sananlaskua: ”On taottava silloin, kun rauta on kuumaa.” Kun ihmiset kaipaavat totuutta, kun he ovat innokkaita tekemään jotain auttaakseen, mutta eivät tiedä, miten, meidän täytyy tarttua tilaisuuteen ja käyttää hyödyksi se hetki, jolloin he haluavat oppia, johtaaksemme heidät Jeesuksen luo. Kertokaamme evankeliumin kertomusta ahkerasti ja hyvin vakavasti ja opettakaamme evankeliumin sanomaa niille, jotka ovat halukkaita johdettaviksi.

Teksti, jota olemme tutkineet tällä rukousviikolla, sisältää minuuttimiehen ihanteen - ” ... joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti ... ” . Amerikkalaiset minuuttimiehet olivat uutteria, luotettavia, tehokkaita ja ajan tasalla. Yhdessä minuutissa he kokoontuivat oikeaan paikkaan aseet valmiina. He eivät epäröineet. He eivät viivyttelleet. He eivät pysähtyneet miettimään, oliko tilanne turvallinen ja mukava. He olivat toiminnan miehiä, halukkaita panemaan kaiken alttiiksi vapauden puolesta.

”On jopa enemmän puolusteltavaa tehdä joskus väärä päätös kuin pysyä jatkuvasti horjuvana, olla epäröivä, taipua joskus yhteen suuntaan, sitten toiseen. Sellaisesta epäröinnistä seuraa enemmän hämmennystä ja kurjuutta kuin siitä, että joskus riennetään liian nopeasti . . .

”Huomattavimmat voitot ja kauheimmat tappiot ovat tapahtuneet minuuteissa. Jumala vaatii ripeää toimintaa.” (5.)

”Voittoja menetetään usein viivyttelämällä. Siitä syystä koetaan kriisejä. Nopea ja päättäväinen toiminta oikeana aikana saa aikaan loistavia voittoja,

kun taas viivytely ja laiminlyönnit aiheuttavat suuria menetyksiä ja suoranaista häpeää Jumalalle. Nopeat liikkeet oikeaan aikaan riisuvat usein vihollisen aseista, ja hän pettyy ja kukistuu, sillä hän odotti saavansa aikaa tehdä suunnitelmiaan ja punoakseen juoniaan. Jumala toivoo työhönsä miehiä, ... joilla on arvostelukyky kohdallaan ja joiden mieli tarpeen vaatiessa toimii salaman tavoin.” (6.)

Amerikan historiaa tuntevana sisar White viittasi usein minuuttimiehiin Amerikan vallankumouksessa. Hän vertasi uskovia sotilaisiin jotka taistelivat sielunvihollista vastaan ja olivat halukkaita panemaan kaiken alttiiksi vapauden puolesta Jeesuksen Kristuksen punaisen lipun alla.

”Jumalan kansan täytyy olla minuuttimiehiä, aina valmiita, aina rauhallisia Jeeuksessa Kristuksessa. On tullut aika, jolloin yhtenä hetkenä saatamme olla lujalla maaperällä, seuraavana hetkenä maa saattaa huojuja jalkojemme alla.” (7.)

”Jumala haluaa minuuttimiehiä. Hän haluaa miehiä, jotka ovat uskollisia kuin kompassineula pohjoisnavalle silloin, kun täytyy tehdä tärkeitä päätöksiä; miehiä, joiden erikoiset ja omat edut unohdetaan, niinkuin oli Vapahtajan kohdalla, jonka ainoana suurena pyrkimyksenä oli sielujen pelastus.” (8.)

”Jumalan palvelijoiden pitäisi olla minuuttimiehiä, aina valmiina liikkumaan niin nopeasti kuin Hänen kaitselmuksensa avaa tietä. Kaikki viivytely heidän puoleltaan antaa Saatanalle aikaa työskennellä voittaakseen heidät.” (9.)

”Saarnaajat menevät sinne, minne heidät lähetetään; he ovat minuuttimiehiä, valmiina liikkumaan milloin tahansa, tilanteen niin vaatiessa. On tarpeen, että he ovat paljon erossa perheestään. ... Veljet, älkää yrittäkö päästä mahdollisimman vähällä, niin että saavuttaisitte matalimman vaatimustason, vaan nouskaa saavuttaaksenne Kristuksen täyteys, niin että voitte tehdä paljon Hänelle.” (10.)

”On koko maailma varoitettavana. Tämä työ on uskottu meille. Hintaan mihin tahansa meidän täytyy noudattaa totuutta käytännössä. Meidän pitää seistä itsemme uhraavina minuuttimiehinä, halukkaina menettämään henkemmekin, jos se on tarpeen, palvellessamme Jumalaa. On suuri työ tehtävänä lyhyessä ajassa. Meidän pitää ymmärtää työmme, ja tehdä se uskollisesti. Jokainen, joka lopulta saa voiton kruunun, tehtyään jaloja ja päättäväisiä ponnisteluja palvellessaan Jumalaa, on ansainnut oikeuden tulla puetuksi Kristuksen vanhurskauteen.” (11.)

Saarnaajana – palvelevana johtajana

Eräs viime vuosisadan kuuluisimmista tiedemiehistä ja ajattelijoista oli Albert Einstein, Princetonin professori, joka voitti Nobelin fysiikan palkinnon vuonna 1921. Hänen kerrotaan sanoneen: ”Vain toisia palvellen eletty elämä on elämisen arvoista.” (12.)

Jeesus oli suurin kaikista palvelijoista, paimenten päämies, ja todellinen lähettiläs. (Englannin kielessä tässä on käytetty sanaa Minister, joka sanakirjan mukaan käännetään: ministeri, lähettiläs, pappi, toimeenpanija, välikappale ... Verbinä ”minister” tarkoittaa: palvella, huolehtia, täyttää tarve. Suomentajan huomautus.) Matkallaan Jerikoon Jeesus selitti johtajan, pastorin, vanhemman tai opettajan tärkeimmän osan. Hän sanoi: ”Ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon kaikkien orja. Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta.” Mark. 10: 44, 45. Täten korkeimpien johtajista ja korkea-arvoisimpien virkailijoiden tulisi pitää ilona palvella toisia ja huolehtia heistä hyvillä teoilla.

Kerran eräs opiskelija eräässä koulussa Filippiineillä valitti koulun johtajalle, että kylpyhuoneet olivat likaisia ja haisivat pahalle eivätkä vessat olleet siistejä. Johtaja kuunteli opiskelijaa ja vakuutti häntä siitä, että kylpyhuoneet pitäisi siivota. Sitten johtaja nousi ylös ja käveli naisten- ja miesten-huoneisiin, otti mopin ja pesuainepullon ja vettä matkalla sinne. Johtaja kääri hihansa ja pyyhki kylpyhuoneiden lattiat, siisti vessat, ja poisti itse pahan hajun. Marmattava opiskelija näki johtajan tekevän talonmiehen työn ja sanoi ystävälleen: ”Minä luulin, että johtaja meni kutsumaan siivoojaa, mutta ei, hän siivosi itse. Hän sai minut tuntemaan syyllisyyttä siitä, että minä en tarttunut tilaisuuteen siivota kylpyhuonetta.”

Näin tapahtui myös Herran ehtoollisella. Jeesus nousi ja otti vesimaljan, pyyhkeen ja vettä, ja riisui päällysviittansa. Hän pesi kahdentoista aikuisen miehen likaiset jalat. Jokainen heistä tunsu hämmennystä ja ihmetteli, miksei ollut itse asettunut palvelijan osaan heidän Johtajansa sijasta.

Annettuaan tämän elävän esimerkin palvelevana johtajana toimimisesta Jeesus antoi seuraajilleen kaikkina aikakausina ihmeellisen, innoittavan lupauksen. ”Totisesti, totisesti: joka uskoo minuun, on tekevä sellaisia tekoja kuin minä teen, ja vielä suurempiakin. ...” Joh. 14:12.

Millaisia töitä Jeesus teki? Hän teki armon, palvelun ja rakkauden tekoja. Hän kohtasi jatkuvasti kaikenlaisia ihmisiä, ja esittäen heille yksinkertaisia kysymyksiä hän huomasi, millä tavalla voisi auttaa heitä.

Sokealta Bartimeukselta Jeesus kysyi: ”Mitä haluat minun tekevän Sinulle?” Mark. 10: 51. Betesdan halvaantuneelta Jeesus kysyi: ”Tahtotko tulla terveeksi?” Joh. 5:6. Nyt, kaksituhatta vuotta myöhemmin Jeesus tulee sinun luoksesi ja tämän rukousviikon lopulla ja esittää sinulle saman kysymyksen: ”Mitä saan antaa sinulle? Tahtotko tulla parannetuksi – ruumiillisesti, henkisesti, hengellisesti? Jeesus kaipaa saada siunata sinua. Hän toivoo, että voisi parantaa sinun epäilyksesi. Hän haluaa antaa sinulle uuden elämän. Hän haluaa palvella sinua ja vuodattaa sinulle ylitsevuotavan rauhansa.

Jeesuksen seuraajana jokaisen johtajan täytyy pyrkiä tyydyttämään niiden tarpeita, jotka hänellä on kotona, seurakunnassa, koulussa, liike-elämässä, laitoksessaan ja paikkakunnallaan. Hänen tulee nousta palvelemaan ahkerasti laumansa jäseniä Jumalan kunniaksi. Palvellessaan muita hän lähettiläänä opettaa lapsilleen, opiskelijoilleen, seurakuntalaisilleen, ja työntekijöilleen, että on siunatumppaa palvella kuin olla palveltavana.

Ohjaaminen – toisten harjoittaminen palvelemaan

Beatlesit, jotka valloittivat Amerikan myrskyn lailla rock-musiikillaan 1960-luvulla, lainasivat joitakin sanoituksistaan Raamatusta, niinkuin monet Hollywoodissakin tekevät, ja saavuttivat taloudellista menestystä. Lauluun ”Turn, Turn, Turn” he sävelsivät musiikin Saarnaajan sanoihin. ”Kaikella on määrähetkensä, aikansa joka asialla taivaan alla.” Saarn. 3:1.

Myös johtajuudella on aikansa. Johtajien on tarpeen ymmärtää, että heidän asemansa, vaikutuksensa ja arvovaltansa on lainassa. Heidän asemansa, verkostonsa ja käytettävissään olevat voimavarat on kaikki lainattu heille rajoitetuksi ajaksi. Tietäessään, etteivät he ole ikuisia, heidän tulee kasvattaa toisia astumaan heidän tilalleen. He ovat Jumalan edessä vastuussa siitä, että valmistavat toisia jatkamaan heidän jälkeensä, vuorollaan johtajina, niin että vaikutus on eheä. Heidän tulee ohjata seuraajiaan suunnitellusti.

Mooses tiesi sen, ja hän koulutti Joosuaa. Aasa tiesi sen, ja hän koulutti Joosafatia. Jeesus tiesi sen, ja hän opetti kahtatoista apostoliaan. Paavali tiesi sen, ja hän opetti Timoteusta ja Tiitusta. Pietari tiesi sen, ja hän opetti Markusta. Johannes tiesi sen, ja hän opetti Polykarposta.

Vanhempina meidän tulee käyttää hyväksemme jokainen tilaisuus kasvattaa lapsiamme tulemaan hyviksi vanhemmiksi. Opettajina meidän tulee käyttää hyväksemme jokainen tilaisuus rohkaista nuoria ihmisiä ryhtymään opettajiksi ja tulemaan hyviksi opettajiksi. Saarnaajina meidän tulee innostaa nuoria ihmisiä seuraamaan Jumalan kutsua ja ryhtymään palveleviksi saarnaajiksi.

Äiteinä meidän tulee kasvattaa tyttäriämme tulemaan suuriksi naisiksi, niinkuin olivat ne galilealaiset naiset, jotka avustivat Jeesusta.

Sisar Whitelta kysyttiin kerran, oliko oikein, että hyvä lähetyskentän johtaja jatkoi sellaisena samassa paikassa ilman muutosta johtajuudessa. ”Minulta on kysytty, eikö ole virhe siirtää osavaltio-konferenssin johtaja uudelle kentälle, kun monet ihmiset niistä, joista hän nykyisin huolehtii, ovat haluttomia luopumaan hänestä. Jumala on halunnut antaa minulle valoa tästä kysymyksestä. Minulle on näytetty, että saarnaajia ei tulisi pidättää samalla alueella vuodesta toiseen, eikä saman miehen tulisi olla konferenssin johtajana pitkää aikaa. Vaihtelu erilaisissa hengenlahjoissa on hyväksi kenttillemme ja seurakunnillemme.” (14.)

”Joitakin on pyydetty pysymään yhden vuoden kauemman samalla kentällä, ja usein pyyntöä on kunnioitettu. He ovat väittäneet, että heillä on suunnitelmia tehdä suurempaa työtä kuin aikaisemmin. Mutta sen vuoden lopulla tilanne on ollut huonompi kuin aikaisemmin. Jos saarnaaja on ollut uskoton työssään, ei ole todennäköistä, että hän korjaa asian jäädessään paikalleen.” (15.)

Olen huomannut, että joillakin johtajilla näyttää olevan sellainen väärinkäsitys, että jos seurakunta, kenttä, unioni tai pääkonferenssi pyytää työntekijää jatkamaan monia vuosia johtavassa asemassa, olisi väärin kieltäytyä noudattamasta pyyntöä. Se näyttää olleen ongelmana vanhin James Whitella, Ellen G. Whiten puolisoilla. Hän oli niin lahjakas johtaja, että hänen veljensä vaativat häntä palvelemaan pääkonferenssin puheenjohtajana pitkän aikaa. Sisar kirjoitti tästä: ”Minun puolisoni kantoa mitään raskainta taakkaa. ... Hänen veljensä ovat tehneet virheen vaatiessaan häntä, ja hän itse on tehnyt virheen suostuessaan kantamaan jatkuvasti niitä taakkoja ja vastuita, joita hän on kantanut vuosikausia. Hänen olisi tullut luopua näistä taakoista vuosia sitten, ja ne olisi tullut jakaa muille kansan hyväksi toimimaan valituille miehille.” (16.)

Jeesus oli kaikkein suurin ohjaaja. Hän ei haalinut velvollisuuksia eikä yrittänyt tehdä itse kaikkea.

Hän oli maailmassa näkyvänä hyvin lyhyen ajan ja opetti seuraajiaan. Hän juurrutti toivoa, rohkeutta ja lähetyshenkeä apostoleihinsa, jotka tulisivat jatkamaan kristillisen seurakunnan johdossa. Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Mutta minä sanon teille totuuden: teille on hyödyksi, että minä menen pois. Ellen mene, ei Puolustaja voi tulla luoksenne. Mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne.” Joh. 16:7.

Kristus tiesi, että Hänen täytyi jättää opetuslapsensa sen jälkeen, kun Hänen lähetystehtävänsä oli täytetty. Hän tiesi, että Hänen täytyi lähettää Pyhä Henki ja antaa tälle tehtäväksi jatkaa opastajana Hänen puolestaan. Pyhän Hengen kautta Hän antaisi uutteran johtamisen lahjan. Hän kasvattaa uusia johtajia, joissa näkyisi Jeesuksen elämä. Jokaisen pitäisi vuorollaan ja Kristuksen tavalla oppia, että johtajuus on ajallisesti rajallinen. Todelliset johtajat opastavat seuraajiaan. Jokaista pitää ohjata ahkerasti, uskollisesti, ja uhrauksin.

Ihminen, saarnaaja ja lähetystyö

Eräs mies riensi ylös rukoushuoneen portaita päästäkseen ovelle. Hän kysyi saarnaajan kanssa juttelevalta vahtimestarilta: ”Onko jumalanpalvelus päättynyt?” Vahtimestari, joka ymmärsi saarnaajan sinä sapattina pitämän sarnan merkityksen, vastasi herrasmiehelle: ”Herra, jumalanpalvelus on ohi, mutta **palvelus** on vasta alkamassa.” (18.)

Niin, rukousviikko on ohi, mutta palvelus on juuri alkamassa. Jumala kutsuu sinut ja minut palvelemaan uutterasti, muistamaan, että johtaminen merkitsee, että heijastat Jeesuksen elämää, toimit minuuttimiehen tavoin Kristuksen hyväksi, palvelet puutteenalaisia ja opastat muita olemaan sielujen voittajia. Tämä on meidän lähetystehtävämme – johtaa ahkerasti, niinkuin Jeesus teki ja niinkuin Hän haluaisi kaikkien johtajien tekevän. ”Pyrkikää siis, veljet, yhä innokkaammin tekemään lujaksi kutsumuksenne ja valintanne. Kun näin teette, te ette koskaan lankea.” 2. Piet. 1: 10. Amen.

Suomennos I. J.

1 Walter Baxendale, “Love of Leader,” *Dictionary of Anecdote, Incident, Illustrative Fact, Selected and Arranged for the Pulpit and the Platform* (New York: Thomas Whittaker, Bible House, 1892), p. 347.

2 Ellen G. White, *Counsels on Health* (Mountain View, CA: Pacific Press Publishing Association, 1951), p. 281.

3 Ellen G. White, *In Heavenly Places* (Washington, DC: Review and Herald, 1967), p. 233.

4 *Encyclopedia Americana*, International Edition, vol. 19, s.v. “minutemen.”

5 Ellen G. White, “Leadership,” *Testimonies for the Church*, vol. 3 (Mountain View, CA: Pacific Press Publishing Association, 1948), pp. 497-498.

6 *Ibid.*, p. 498.

7 Ellen G. White, *Manuscript Releases*, vol. 20 (Silver Spring, MD: E.G. White Estate, 1993), p. 114.

8 White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 505.

- 9 Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets* (Mountain View, CA: Pacific Press Publishing Association, 1913), p. 423
- 10 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 7 (Mountain View, CA: Pacific Press Publishing Association, 1948), pp. 208-209.
- 11 Ellen G. White, *Counsels on Stewardship* (Takoma Park, Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association, 1940), pp. 43-44.
- 12 John C. Maxwell, *The 21 Irrefutable Laws of Leadership*, tenth edition (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2007), p. 52.
- 13 Ken Blanchard and Phil Hodges, *Lead Like Jesus* (Nashville, TN: W Publishing Group, 2005), p. 45.
- 14 Ellen G. White, "Conference Presidents," *Gospel Workers* (Washington, DC: Review and Herald Publishing Association, 1948), p. 420.
- 15 Ibid.
- 16 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 501.
- 17 Laurie Beth Jones, "He Trained His Replacements," *Jesus CEO—Using Ancient Wisdom for Visionary Leadership* (New York: Hyperion, 1995), p. 151.
- 18 Charles L. Wallis, editor, "Service," *A Treasury of Sermon Illustrations* (New York: Abingdon-Cokesbury Press, 1950), p. 260.